

**BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!**



# İşçi Köylü Kurtuluşu

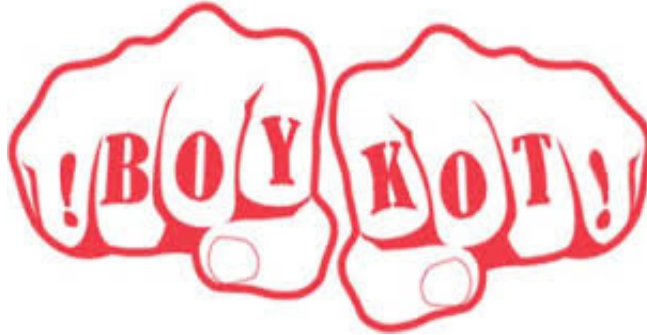
**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI**

Özel Sayı 128 \* MART 2017

## YENİ DALGAYA HAZIRLIKLIL GİRELİM, SÜRECİN ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KAVRAYALIM!

Politik iktidar için mücadele eden bir partinin altında örgütlenmiş olduğumuzu kavramak, belki de en önemli hazırlığımız olacaktır. Bu bize neden illegalitenin ilkeleri temelinde örgütlendiğimizi, faşizmi, enternasyonal proletaryaya olan sorumluluğumuzu ve halk savaşını anlamamızı bilince çıkarmamızı sağlayacak veya bu yolda mesafe almamıza yol açacaktır. Proletarya, düşmanı yenilgiye uğratmak, devrimi gerçekleştirmek için partiye ihtiyaç duyar. Parti olmadan devrimi başarmak imkansızdır. Arap halk isyanlarını hatırlayalım: Bir dizi ülkede halk ayaklanmış, egemenler kaçacak delik aramışlardı. Yani devrim için tüm nesnel koşullar mevcuttu. Kitleler içinde kök salmış bir komünist devrimci parti olmadığı için, o ayaklanmalar devrimle taçlandırılmamış, geri çekilmişti.

Parti önderliğinde düşmana darbeler vurmak, onu parça parça yıpratmak ve aynı zamanda kitleleri örgütlemek, savaştırmak biricik görevimizdir. Kendisine doğru yönelmiş bu çalışma karşısında düşmanın ne yapacağı baştan bellidir: Etkisizleştirmek! Başarılı bir çalışma, bizim için mücadeleye kattığımız kitleler, onların örgütlenmesi ve düşmana vurduğumuz darbeler vs. ile düşman içinse bizi ne ölçekte etkisizleştirdiğiyle ölçülür. Çalışma tarzımızı politik iktidar mücadelesi üzerinden tanımlamamız ve biçimlendirmemiz bundandır. Bütün çalışmalarımızın odağında, hedef bilinçli bir çalışma yani siyasal iktidar mücadelesi var. bu mücadeleyi güçlendiren tarz, komünistlerin çalışma tarzıdır. Sınıf mücadelesinin yükselişini, yeni bir dalganın ortaya çıkmasını koşullayan özgünlükler mevcutken, böyle bir sürece komünist-devrimci çalışma tarzını hakim kılmış olarak girmek, yükselecek kendiliğinden kitle hareketlerine önderlik etme, daha geniş yığınları savaşa çekme, devrimi ileri taşımak biçiminde sonuçlar doğuracaktır. Bugünden yakalamamız gereken halka, siyasal iktidar mücadelesini illegal temelde ve siyasal mücadele esasları üzerinde yürüten bir partiye bağlı olduğumuzdur.



16 Nisan Referandumuna Tavrımız!  
Hayır yetmez BOYKOT edelim!  
TKP/ML-MK

„Hayalleri“ Gerçek Olmayacak, Siyasal Çizgimizden „Fırları“  
Soluksuz Kalacaktır!  
PŞTA

Newroz Ateşi Tüm Ezilenlere İsyana  
Çağrısıdır!  
TKP/ML-MK

**İçindekiler:**

İçindekiler :.....	Sayfa 2
Yeni Dalgaya Hazırlıklı Girelim, Sürecin Özgünlüğünü Kavrayalım.....	Sayfa 3
Faşist Diktatörlüğün Giymeye Çalıştığı Yeni Gömleği Başkanlık, Halk Oylaması İle Değil Halkın Mücadelesiyle Durdurulur. :.....	Sayfa 6
İddiası Devrim Olmayanlar Tükenmeye Mahkumdur. :.....	Sayfa 10
Referandum Faaliyetimizi nasıl Ele Alacağız :.....	Sayfa 12
GYDK Hizibine Karşı Tavrımızdır. :.....	Sayfa 15
Ölü Dirilir Ama P/C'nin Sosyal Şövenizmi Ölmez.: .....	Sayfa 18
Hizipçiliği „HAYIR“ Tavırlarıyla Meşrulaştırma Korkaklığı, Saçmalamanın Dayanılmaz Hafifliği. :.....	Sayfa 23
Boykota Dönük Tepki Devrim İddiasındaki Aşınmayı Yansıtıyor.:.....	Sayfa 26
„Hayalleri“ Gerçek Olmayacak, Siyasal Çizgimizden „Fırları“ Soluksuz Kalacaktır. :.....	Sayfa 30
Örnek Komünist Grigoris Konstantopoulos, ATİNA'da Kitlesele Şekilde Sonsuzluğa Uğurlandı.:.....	Sayfa 32
Bir Büyük Komünisti; YKP/ML Önderi ve Partimiz Onur Üyesini Kaybettik.....	Sayfa 33
Avrupa'da Devrim ve Komünizm Şehitleri Anıldı.:.....	Sayfa 34
Newroz Ateşi Tüm Ezilenlere İsyana Çağrısıdır.:.....	Sayfa 36

**İşçi Köylü Kurtuluşu'nu Oku, Okut!**

## Yeni Dalgaya Hazırlıklı Girelim, Sürecin Özgünlüğünü Kavrayalım

İktisadi, sosyal ve siyasal süreçlerin herbirini ister ayrı ayrı isterse birbirleriyle ilişkisi içerisinde bir bütün alalım, herbirinde “geçiş” kavramıyla karşılaşır, bu kavramın özel bir yer işgal ettiğini görürüz. Ülkemize bakalım: Referandum konulu ülke gündemimizde “geçiş” veya “geçiş dönemi” yine kilit bir kavram olarak duruyor. Türkiye'nin tek adam diktatörlüğüne doğru bir geçiş süreci yaşadığı, referandumda evet çıkması halinde parlamenter sistem bir yana atılıp tek adam diktatörlüğüne geçileceği belirtiliyor. Bu tespitte yer alan “tek adam diktatörlüğü” kavramına sınıf diktatörlüğü / egemenliği ve bunun bir aracı olarak devlet gerçeğini kararttığı için katılmamız mümkün değil. Öte yandan geçiş sürecinin özelliği ve bunun gelecek için neyi biriktirdiği ve neyi koşulladığı hakkında bir şey anlatmadığımızı da görüyoruz. Bu yalnızca örneklerden biri. “Geçiş” diye belirtilen sürecin özelliği kavranmadığı, bu özgünlük üzerinde yoğunlaşmış olarak ve bunu karşılayan biçimde siyaset geliştirilmediği için perspektifsiz bir politik mücadele yürütüldüğü ve bunun da özünde reformizm içerdiği söylenmek zorunda.

Kitle hareketlerinin geri çekildiği, devrimci-demokrat-yurtsever güçlerin darbeler yediği, OHAL uygulamalarıyla belli mevzilerin kaybedildiği gerileme ve çözümlenmeyle açıklayacağımız bir gerçeklik içindeyiz. Saldırıların süreceği ve artacağını, çeşitli olanaklarımıza el uzatılacağını ön görebiliriz. Bunun yanı sıra kitleler içerisinde küçümsemeyecek bir kesim bütün saldırı ve yıldırma politikalarına rağmen direnme tavrı içerisinde. Öte yandan hakim sınıf klikleri arasında hala bir uzlaşma sağlanmamış, egemen durumdaki klik (Tayyip-AKP kliği) rakibi durumundaki kliğe iktisadi ve siyasi açıdan daha acımasızca yönelmektedir. 15 Temmuz darbe girişiminin hemen sonrası milli uzlaşma söylemleri etrafı sarmış ve bir Yenikapı mütabakatından dem vurulmuşsa da egemen kliğin uzlaşma-mutabakat-ortak ruh gibi ayrıntılara bir gereksinimi olmadığı görülmüş ve yüz verilmemiştir. Darbe girişiminin hemen sonrası o ilk on gün iktidar gücünü kaybetmiş kliğin, yani CHP'de temsil edilen kliğin uzlaşma yönünde başlattığı her hamlesi darbe girişimini

“bu bize allahın bir lütfudur” diye karşılayan Tayyip tarafından karşılıksız bırakılmıştır. Hakim sınıfların iki büyük kliği arasında bir uzlaşmanın ufukta görülmediğini söyledik. Bu başkanlık sisteminin referanduma sunulmasından da anlaşılıyor. Yalnız başkanlık sistemi değil, 2016 ağustosunda kurulan ve şubat ayı içerisinde sekiz şirket ve gayrimenkul ve bunların toplamı olan 200 milyar liralık bir değerle içi doldurulan Türkiye Varlık Fonu (TVF) da hakim sınıf kliklerinin uzlaşma değil çatışmalı günlerden geçtiğini anlatmaktadır.

“Tulumbanın suyu bitti” sözü Tayyip Erdoğan'a aittir. Bir değerlendirmeye göre TVF “tulumbanın su basması için” oluşturulmuştur. 200 milyar liradan fazla bir değer kıymetlendirilerek borsaya sürülecek, ve burdan nakdi bir giriş sağlanacak diye hesap ediliyor. Meselenin diğer yanı ise stratejik yatırımlara ya da “büyük yatırımlara finansman sağlamaktır.” (Maliye Bakanı). Büyük yatırımlar Nuro, Cengiz, Limak gibi holdinglerin yani egemen iktidar kliğinin en irilerinin içinde yer aldığı yatırımlardır. TVF'nin ismi konulmayan ama oynayacağı asıl rol bu kliğin beslenmesi olacaktır. Emperyalist sermayenin güvenli sular diye tanımlanan ulusal sınırlarına doğru yöneldiği şu süreçte Türkiye gibi aşırı borçlu ve emperyalizme bağımlı yarı sömürge ülkeler finansman sorununu çok daha derin yaşayacak.

Sermayeye olan ihtiyaç kat be kat artmışken, öncelikli holdinglere finansman desteği sunmak üzere TVF kuruluyor. Bu hakim sınıflar içerisinde bürokrat komprador burjuvazinin daha bir palazlanacağı, sürece ve siyasete bu kesimin damgasını vuracağını anlatır. TVF bugünkü koşulların özelliğiyle birlikte düşünüldüğünde Kemalist kliğin İş Bankası'nı kurmasına benziyor. O dönem bürokrat komprador burjuvazinin gelişmesinde İş Bankası'nın özel ve öncelikli bir yeri olmuştur. TVF ve diğer devlet imkanlarıyla bürokrat komprador burjuvaziye kaynak aktarımı hakim sınıfların kolektif egemenlik gücü olan devletin egemen klik lehine söz konusu dengeyi bozmasıdır. (Denge derken bir eşitlik kastediliyor).

Süregelen ilişkinin [bütün dengesizliğiyle oluşmuş dengenin] bozulması anlatılmak isteniyor). TVF eliyle yapılacak olan dahi, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının iki kliği arasındaki keskin çatışmaların habercisidir. Bürokrat komprador burjuvazi için, TVF ve devlet gibi tutunacak dayanak olsa da bütün göstergelerin kriz haberini verdiği bir Türkiye gerçekliği söz konusu.

Suriye ve hatta bölge özgülünde Kürt ulusunun kazanımlarına endeksli, kazanımları boşa çıkartmak üzere kurgulanmış dış politika, çoktandır iflas etmesine rağmen Rusya'ya, Amerika'ya, İsrail, İran vs. ye verilen yeni tavizlerle bugüne kadar devam ettirildi. Fakat bu iflas etmiş dış politika, gelinen aşamada artık sürdürülemez olmuş ve kazanımlarıyla birlikte Rojava gerçekliği hazmedilmeye başlanmıştır. Rojava'nın geleceği sorunuyla T. Kürdistanı ve Kürt ulusal hareketini birlikte düşünen, tek bir politikada birleştirmiş olan TC, Suriye ve Suriye Kürdistanı politikasında köklü değişimlere doğru yol alırken, kaçınılmaz bir biçimde T. Kürdistanı ve Kürt ulusal hareketiyle ilişki sorunu önüne çıkmıştır.

Egemenlerin sınıf içi çatışmayı güçlü bir şekilde yaşadığı uğrakla, ekonomik ve sosyal sorunların derinleştiği, siyasi açıdan bu sorunların çözümüne dönük, bırakalım kalıcı olmayı geçici çözümler dahi üretilmediği uğrak aynıdır. Sürecin bu özgünlüğü kendiliğinden kitle hareketlerini açığa çıkartacak koşulları biriktirmekle birlikte, kitlelerin ileri kesimlerini komünist-devrimci güçlere doğru itmektedir. Diğer yandan aynı özgünlük içinde yöneteme durumu ve bu durumun gelişmesine yol açan koşullar, hakim sınıfları ezme, bastırma, yıldırma siyasetini sürdürmeye, saldırganlığın dozunu daha da arttırmaya götürmektedir.

O halde büyük ölçekte kendiliğinden kitle hareketlerine, devrimin ve komünist devrimci güçlerin gelişmesine, yeni bir dalganın ortaya çıkmasına doğru gidiyoruz. Böyle bir süreç için hazırlanmak zorunluluktur ve bu, geleceğin değil bugünün sorunudur.

### **Ancak Proletaryanın Kurtuluş Mücadelesiyle Bütünleşmemiz, Mevcut Çalışma Tarzımızda Sıçrama Yapmamızı Sağlayacaktır!**

Politik iktidar için mücadele eden bir partinin altında örgütlenmiş olduğumuzu kavramak, belki de en önemli hazırlığımız olacaktır. Bu bize neden illegalitenin ilkeleri temelinde örgütlenmemizi, faşizmi, enternasyonal proletaryaya olan sorumluluğumuzu ve halk savaşını anlamamızı bilince çıkarmamızı sağlayacak veya bu yolda mesafe almamıza yol açacaktır. Proletarya, düşmanı yenilgiye uğratmak, devrimi gerçekleştirmek için partiye ihtiyaç duyar. Parti olmadan devrimi başarmak imkansızdır. Arap halk isyanlarını hatırlayalım: Bir dizi ülkede halk ayaklanmış, egemenler kaçacak delik aramışlardı. Yani devrim için tüm nesnel koşullar mevcuttu. Kitleler içinde kök salmış bir komünist devrimci parti olmadığı için, o ayaklanmalar devrimle taçlandırılmamış, geri çekilmişti.

Parti önderliğinde düşmana darbeler vurmak, onu parça parça yıpratmak ve aynı zamanda kitleleri örgütlemek, savaştırmak biricik görevimizdir. Kendisine doğru yönelmiş bu çalışma karşısında düşmanın ne yapacağı baştan bellidir: Etkisizleştirmek! Başarılı bir çalışma, bizim için mücadeleye kattığımız kitleler, onların örgütlenmesi ve düşmana vurduğumuz darbeler vs. ile düşman içinse bizi ne ölçekte etkisizleştirdiğiyle ölçülür. Çalışma tarzımızı politik iktidar mücadelesi üzerinden tanımlamamız ve biçimlendirmemiz bundandır. Bütün çalışmalarımızın odağında, hedef bilinçli bir çalışma yani siyasi iktidar mücadelesi var. bu mücadeleyi güçlendiren tarz, komünistlerin çalışma tarzıdır. Sınıf mücadelesinin yükselişini, yeni bir dalganın ortaya çıkmasını koşullayan özgünlükler mevcutken, böyle bir sürece komünist-devrimci çalışma tarzını hakim kılmış olarak girmek, yükselecek kendiliğinden kitle hareketlerine önderlik etme, daha geniş yığınları savaşa çekme, devrimi ileri taşımak biçiminde sonuçlar doğuracaktır. Bugünden yakalamamız gereken halka, siyasi iktidar mücadelesini illegal temelde ve siyasi mücadele esasları üzerinde yürüten bir partiye bağlı olduğumuzdur. Çalışma tarzımız şekillenirken ortaya bunların bir sentezi çıkar.

Bugünkü gerçekliğimize baktığımızda, ya da Lenin'in ifadesiyle "partimiz gerçekliğinin

gözlerine cesaretle baktığımızda”, hem iktidar mücadelemizde hem illegal olması gereken yapılanmamızda hem de silahlı mücadele anlayış ve pratiğimizde belli aşınmalar olduğunu görürüz. Ülkemiz son çeyrek yüzyıl içerisinde hızlı değişimler yaşadı.

Emperyalizme bağımlı ve neo-liberal politikaların yön verdiği bir değişimdi yaşadıklarımız. İktisadi alan bir yana, ideolojik cephe de bu değişimlerden payını aldı. Emperyalizmin kültürel kimliksizleştirme diyeceğimiz kuşatması halkımız üzerinde etkili oldu. Kitle temeli bu halk olan partimiz, kitlelerin yaşadığı bu ideolojik dönüşüme etkili darbeler vuramadı. Yani kendini, örgütlü gücünü ve kitleleri ideolojik olarak gereğince eğitemedi. Yukarıda sözünü ettiğimiz aşınma, partimizin yeterince yerine getiremediği bu ideolojik dönüşümle ilişkilidir. Biz bunu en yalın ve tabii en yakıcı şekilde, çalışma tarzımızda görüyoruz. Örneğin illegalitenin kurallarının hayat verdiği örgüt yapısıyla bugünkü gerçekliğimizi karşılaştıralım: İlegal çalışma gizlilikten ibaret değildir. Gizlilik, düşman saldırılarına kapalılık, illegalitenin sadece bir parçasıdır. Onun bir ruh hali, mücadele tarzı, düşünme biçim ve sistemi olduğunu dikkate aldığımızda, örgütlenme ve mücadele tarzımızın illegalitenin neresinde olduğunu görürüz. Kendimizi proletaryanın kurtuluş mücadelesiyle bütünleştirmemiz, mevcut çalışma tarzımızda sığrama yapmamızı sağlayacaktır. İdeolojik, siyasal bir sorun olması nedeniyle bu bahisteki gelişme yani çalışma tarzımızdaki gelişme, ideolojik-siyasal alandaki gelişmemizle yakalanacaktır.

Düşman her cepheden aralıksız ve yoğun gerçekleştirdiği baskı ve saldırıya rağmen kitlesel veya küçük grup ya da bireysel direnişlerin önüne geçemiyor. Bu direnişlerin direnme istem ve yönelimlerine ilham kaynağı olduğu açık. Bunun yanı sıra büyük yangınları çakan kıvılcıklar olarak bir işlev görüyor. Partimiz için hazırlık, kitlelerin söz konusu direnişlere yaklaşımı, nasıl ilişkilendiği kadar kendisinin direnişler örgütlenme, başlatma ve direnişleri yaygınlaştırma tavrında, bu tavrılardaki grafiğinde somutlanır. Beklemeci, “bekle gör”cü, aşırı hesap kitapçı ve abartı düzeyinde ihtiyatlı bir konumlanmış umutsuzluğu, yılgınlığı besler. Hızlı düşünme ve

hızlı karar verme, pratiğin bugün de talep ettiği tarzıdır. Homurtuları direnişe, direnişi ise şölene çevirmek, etrafında kitlelere giden ve kitlelerden gelen ağlar örmek zorundayız. Tavrımız ve tarzımız bu olmalıdır.

### **Düşmana Yönelim, Yeni Devrim Dalgasına Hazırlanma Ve Görevlerimiz!**

Tayyip ve AKP’ye karşı kitlelerin önemli bir kesiminde yoğun bir öfke, ölesiye bir kin mevcuttur. Bunun doğrudan devlete, hakim sınıfların tüm kesimlerine yönelik olmaması bir sorundur. Fakat kitleleri tam da birikmiş öfkelelerinden ve keskinleşmiş kinlerinden kavrayabiliriz. Bunun için etkili bir ajitasyon çalışması gerekiyor. 1905-1907 aralığında “devrim bitti”, “sona erdi” ruh hali ve söylemleri ortalığı sarmışken bolşevikler “devrim bitmedi” şiarını kuşanmıştı ve bu şiarı kitlelere taşıyor, bu şiarı uygun bir kitle çalışması yürütüyorlardı. Bugün kitlelerde umutsuzluk, yılgınlık ve korkuyla birlikte yukarıda vurguladığımız öfke ve kin de mevcuttur. Kitlelerdeki bu diri yana seslenmeli, bu yanı güçlendirmeliyiz. Bunda pratik kadar propaganda ve ajitasyonumuz etkili olacaktır. Kitlelere kesintisiz biçimde hitap etmenin yollarını bulmak ve geliştirmek zorundayız. Sloganlarımız duvarlardan, şiarlarımız kuşlamalardan, ajitasyonumuz bildirilerden eksik olmamalıdır. Hareketli gruplarımız sokaklarda, caddelerde bitivermeli ve aniden kaybolmayı bilmelidir kitleleri yeni devrim dalgasına hazırlamak buralardan geçiyor. Düşman, asker, polis vs. gibi resmi güçlerin yanı sıra, Sadat gibi yarı resmi, Osmanlı ocakları ve HÖH (Halk Özel Hareket) gibi paramiliter yapılanmalara sahip. Bu resmi ve gayri resmi güçler adeta kitlelerin gözüne sokulurcasına arz-ı endam ediyor. Amaç belli. Kitlelerin korkusu büyürse, kitleler sokaklardan çekilirse, susarsa, olan biteni sessizlikle karşılasa, maksat hasıl olmuş demektir. Bu pervasızlık, bu ulu-orta gerçekleşen saldırganlık karşısında devrimin gücünü, hesap sorucu tarzını göstererek, kitlelerin duygularının, iç seslerinin tercümanı olmalıyız. Biz susmaz konuşursak kitleler konuşur. Biz yaparsak kitleler yapar. Yüzümüzü yeni dalgayı doğru dönelim. **Kitleleri bu dalgayı doğru hazırlayalım ve hazırlanalım.** “Partimiz mutlaka kazanacak!” (Lenin)

## FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN GIYMEYE ÇALIŞTIĞI YENİ GÖMLEĞİ BAŞKANLIK, HALK OYLAMASI İLE DEĞİL HALKIN MÜCADELESİYLE DURDURULUR!

Başkanlık rejimine geçiş uzun süredir yürütülen bir tartışmadır. 12 Eylül Askeri Faşist darbesinden sonra gündemden hiç düşmemiş, Türk egemen sınıflarının sürdürdüğü bir arayıştır. Turgut Özal'dan, Süleyman Demirel'e ve Tayyip Erdoğan'a kadar bir dizi egemen sınıf temsilcisi bu tartışmayı gündeme getirmiştir. Ancak Türk egemen sınıfları arasındaki çelişki ve çatışmaların boyutu bu tartışmayı somut bir planlamaya ve uygulanabilir noktaya getirmemiştir.

Son 6 yıldır AKP hükümeti ve Recep Tayyip Erdoğan ise bu tartışmayı daha somut ve uygulanabilir kılmak için mücadele yürütmüştür. Özellikle faşist diktatörlüğün içine girdiği siyasal kriz, egemen sınıflar arasındaki parçalanmanın ve çatışmanın büyümesi "başkanlık" tartışmasının daha güçlü yapılmasına yol açmıştır. Nihayetinde faşist diktatörlük yönetme krizi yaşadığı noktada baskının, şiddetin dozunu arttırır. "Büyük gelen gömleği daraltma ihtiyacı" duyar.

15 Temmuz 2016 askeri cunta girişimi sonrası devlet içindeki kriz ve parçalanmışlık adeta kristalize olmuş bir noktaya evrilmiştir. Türk Hakim sınıfları içindeki yarıma ve kapışma devletin tüm mekanizmalarında ciddi bir tasfiye süreciyle kendini açığa sermiştir. Faşist diktatörlük 15 Temmuz askeri darbe girişimiyle tamir edilmesi zor bir yara almıştır. Egemen sınıflar içinden geçtiğimiz süreçte var olan zayıflığını, açılan gedikleri hızla giderme ve kapatma mücadelesi vermektedir. Bunun tek yoluda "büyük gelen" gömleğin olabildiğince daraltılmasıdır. Devlet aldığı yaraları tamir etmek için "Şovenizm"

aygıtına olabildiğince güçlü sarılırken, emperyalist güçler arasındaki çelişkiden de faydalanmak için elindeki tüm kozları oynamaktadır. Kürt sorununda "uzlaşma ve barış" eksenindeki süreci "dondurması" ya da "askıya alması" hatta tümüyle gözden çıkaracak kadar gözünü karartmasının bir yanı da "Türk şovenizmine" olan ihtiyacıdır. Suriye politikasında ki ciddi değişiklik artık daha büyük hesaplara değil daha küçük hesaplara mahkum olmasının bir sonucudur.

Bu eksende Rojava kazanımlarını ortadan kaldıracak bir eksene siyasetini demirlemiştir.

Bu vesileyle hem "şovenizm silahını" parlatıp devleti tahkim etmede kitle desteği yaratmaya çalışmakta, hem de Suriye politikasında düşman cephesine esasta Kürtleri koyarak odaklanmış bir yönelim oluşturmaktadır. Bu durum faşist diktatörlüğün zayıf düştüğünü göstergesi olurken aynı zamanda bu zayıflığı hedefine "ezileni ve zayıf olanı" koyarak kendini yeniden toplamanın bir yolu olarak belirlemektedir.

Kendisini yeniden toparlamaya çalışan faşist diktatörlük bunu aslında Rahmi Koç'un 2004'de verdiği bir beyanda ki ihtiyaç tespitine uygun olarak gerçekleştirmeye mecbur kalmıştır. 30 Aralık 2004 yılında Rahmi Koç "en iyisi akıllı diktatör. İkinci en iyi ise Başkanlık sistemi. Bunun şartı hukuk sisteminin iyi çalışması"(Hürriyet 30 Aralık 2004) diyerek Türk egemen sınıflarının nasıl bir siyasi rejime ihtiyaç duyduğunu açık şekilde beyan etmiştir. O dönem için birincisinin "koşullar itibariyle" uygun olmadığı tespiti artık bugün için bir ihtiyaca dönüşmüştür. Egemen sınıfların bu ihtiyacı sadece şu açıdan sorunlu-

**FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN GIYMEYE ÇALIŞTIĞI YENİ GÖMLEĞİ BAŞKANLIK, HALK OYLAMASI İLE DEĞİL HALKIN MÜCADELESİYLE DURDURULUR!**

**Hayır yetmez BOYKOT edelim!**



**TKP/ML**

dur: “Akıllı bir diktatör figürü”nün varlığıyla değil aslında yıpranmış, politik olarak mefta olmuş, faşist diktatörlüğün tüm suçlarını kendi omuzlarına yüklenmekten çekinmeyen, tek adam diktatörlüğünü kendi varlığını sürdürme aracına dönüştürerek sistemi daha derin krizlere sokma potansiyeli olan bir “çılgın ve dengesiz” kişilik üzerinden yürüyen bir “başkanlık” tartışmasının olmasıdır. Ancak buna rağmen Türk hakim sınıflarının ihtiyaçları “çılgın ve dengesiz” bir “tek adamın” olası tehlikelerinden daha önemlidir.

Faşist Devlet Bahçeli’nin 11 Ekim sabahı uyanıp Tayyip Erdoğan’ın Cumhurbaşkanlığında hukuki sınırları fiilen aştığı, bunun hukuki zemine çekilmesi gerektiği çağrısı ile bugün başkanlık noktasına gelmediği açıktır. Bu tartışmanın kamuoyuna açık kısmı dışında Türk hakim sınıflarının ve onların temsilcilerinin arka planda uzun süredir bunun pazarlıklarını yaptığı, daha baskıcı ve sertleşmiş bir sürecin örgütlenmesi noktasında konsensüs içinde olduğu çok açıktır. Zira Türk hakim sınıflarının siyasal krizi onu daha sert faşist uygulamalara her zaman mahkum kılmıştır. Devlet Bahçeli’nin “başkanlığın” önünü açan çıkışı ve devamında Anayasa’nın 18 Maddesinin bir nevi başkanlık rejimine uygun hale getiren meclis düzenlemesi bu ihtiyacın ürünüdür. Kuşkusuz bu düzenleme kolay olmamıştır.

Egemen sınıfların siyasal temsilcileri arasında ciddi tartışmalarla birlikte, esaslı kısmının ortaklaşma yakaladığı bir düzenleme ortaya çıkarılmıştır. Hemen belirtelim ki Kemalist CHP’nin bu düzenlemeye karşı itirazları ve muhalefeti “ciddiyetten” yoksundur. Zira bu düzenlemeye karşı gerçekten engelleyici bir muhalefet örgütlenme niyeti olsa bunun bu kadar kolay çıkması mümkün olamazdı. 2003’te Irak’a yönelik saldırganlıkta rol üstlenmede gösterilen muhalefet, 2009 Habur krizinde gösterilen muhalefet bir egemen sınıf kliğinin ne kadar engelleyici konum alabileceğini gösteren pratiklerdir. CHP’nin bu bağlamda Referanduma gidecek olan Anayasa değişikliğine karşı “düşük profilli” bir muhalefet yaptığını tespit etmek gerekmektedir. Şu tespit abartılı olmayacaktır egemen sınıf kliklerinin içinden geçtiğimiz süreçte daha agresif, baskıcı ve saldırgan bir sisteme ihtiyacı or-

tak paydadır. Bu sistemden kimin ne kadar pay kapacağı meselesi ise esas tartışma ve çelişkidir.

Bu şu anlama gelmektedir; faşist diktatörlük var olan anayasa değişikliği ile ya da onsuz her durumda “var olan gömleği daraltmayı” bir zorunluluk olarak görmektedir. 2013 Gezi Kalkışması sonrası ezilen halk yığınlarına yönelik baskı, sindirme ve demokratik hak ve özgürlüklerine yönelik saldırı sürekli dozunu arttırarak devam etmektedir. 2015 7 Haziran seçimleri sonrası ise saldırının dozu daha da genişleyerek ve tüm toplumsal kesimleri, muhalifleri içine katarak arttırılmıştır. Kürt Ulusal Hareketi ile yürüyen barış görüşmeleri ortadan kaldırılmış özellikle Kürt ulusunu merkeze alan bir savaş ve siyasal baskı olabildiğince sert bir şekilde devreye girmiştir. Bu saldırıya karşı direnen Kürt Halkına Faşist diktatörlük daha sert ve sınırsız bir saldırıyla yanıt vermiştir.

Onlarca Kürt şehri bombalanmış, yerleşim alanları kullanılmaz hale gelmiş, binlerce Kürt katledilmiştir. Sadece bununla sınırlı kalınmamıştır saldırılar. Muhalefet eden tüm demokratik, devrimci güçler ve halk güçleri de aynı saldırıya maruz kalmıştır.

Kasım 2015 seçimleri sonrası ise askeri, siyasal saldırının dozu daha da arttırılmıştır. 2016 boyunca yaşanan gelişmeler ise top yekün hale gelmiş bir saldırı konseptidir. Özellikle 15 Temmuz darbe girişimi sonra olası bir askeri darbe ile halkın, muhalif güçlerin başına gelecek her şey “seçilmişler” tarafından hayata geçirilmiştir. OHAL uygulaması ile bir yandan devlet içinde ciddi bir tasfiye süreci örgütlenirken, bir yandan da Rojava’nın kazanımlarına yönelik bir askeri işgal operasyonu devreye sokulmuştur. Bunun hemen peşinde ise Kürt ulusal mücadelesini merkeze almış ve tüm muhalif güçlere yönelik saldırılar devreye girmiştir. Onbinlerce kişi tutuklanmış, yüzbinlercesi gözaltına alınmış, yüzlerce kitle örgütü kapatılmış, onlarca muhalif TV ve yayın kapatılmış, internet ortamında çok büyük bir sansür devreye girmiş, sanal ortamdaki paylaşımlar suç kapsamına alınmıştır. Bunun yanında Türkiye Kürdistanında seçilmiş belediye başkanları görevden alınmış tutuklanmış ve belediyeler devlet tarafından gasp edilmiştir. Ve HDP eş başkanları ve milletvekilleri tutuklanmıştır. Artık HDP milletvekillerinin gözaltına alınması

rutin hale getirilmiştir. Faşist diktatörlük Türk Kürt ve çeşitli milliyetlerden ezilen halka artık nefes almayı dahi yasaklayacak uygulamaları hayata geçirmektedir.

Nisan ayında “cumhur BAŞKANlığı” ekseninde gerçekleşecek anayasa değişikliği referandumuna bu yoğun baskı ve sindirme ortamında gidiyoruz. Egemen sınıf klikleri, faşist diktatörlüğün tüm aygıt ve araçları referandumda “EVET” çıkmasına odaklı bir iklim yaratmaktadır. Bu noktada buna karşı yürüyecek her kampanya faşizmin ağır baskısı altında olacaktır. Farklı hiçbir sese olanak vermeyecek şekilde devletin baskı aygıtları devrededir. Bunun yanında MHP ve AKP başta olmak üzere buna eklenmiş faşist mafya, çete ve tüm militer güçler baskı ve şiddet aygıtıyla devreye girmektedir.

Bu bağlamda HAYIR kampanyası yürütecek güçlerin yoğun bir baskı ve sindirme operasyonuna maruz kalmakta, faşist diktatörlüğün en azılı sopasıyla terbiye edilmeye çalışılmaktadır. Faşist diktatörlük ne pahasına olursa olsun bu referandumda EVET çıkmasını sağlamaya odaklanmıştır. Yürütülecek kampanyalarda adil olmayan, demokratik olmayan her yöntem uygulanacaktır. Özgürlüğün kısıntısının olmadığı bir koşulda referanduma gidilmektedir. Bu anlamda ortaya çıkacak sonucun bu açıdan meşru olmadığı, 12 Eylül koşullarında gerçekleşen Anayasa referandumunun bir benzerinin gerçekleştiği koşullardan geçiyoruz.

Esasında sonucu başından belli bir Referandum süreci yaşanmaktadır. Faşist diktatörlük “halkın iradesini” ideolojik ve siyasi baskıyla, manüplasyon yoluyla gönüllü olarak “EVET” şeklinde biçimlendiremeye bile elindeki devlet olanakları ile cebren ya da hile yoluyla mutlaka gerçekleştirmeye çalışacaktır. Bu anlamda Halk Oylaması denen yöntem sadece göstermelik bir tiyatro oyunudur.

Son iki yılda yapılan tüm seçimler “milli irade” yoluyla halkın daha fazla baskıya maruz kalmasına yol açan, faşist diktatörlüğün daha fazla azgınlaşmasına zemin sunan bir rol oynamıştır. Faşist diktatörlük için sandık ve seçimler “halkın oyuyla” saldırılarına meşruiyet kazandırdığı bir sopa olmuştur. Üstelik bunu iki yüzlü ve tutarsız bir biçimde yaşama geçirmiştir. HDP’li belediyelerin, Milletvekillerinin “halkın oyuyla” seçil-

mesi onların bu iradeyi gasp etmesinin önünde bir engel olmamıştır. Devletin bekası ve yüce çıkarları için ne gerekiyorsa o yapılmıştır. Seçim ve sandık artık faşist diktatörlük için sadece bir oyuncaktır. Demokrasıcılık oyununa gizlemeden saklamadan son verilmiştir. O ünlü türküde söylendiği gibi artık gerçek anlamda “oylar kurşun oldu bize”.

7 Haziran seçimleri ile birlikte son bulan “demokrasıcılık oyunu” gelinen noktada hiçbir seçimi meşru kılmamaktadır. Halkın, **MUHALİF KESİMLERİN, FAŞİZMİN BASKISINDAN BIKIP USANMIŞ GENİŞ KESİMLERİN HAYIR** eksenindeki eğilimi meselenin esasını değiştirmemektedir.

Ancak sandığa odaklanmış ve çözümü oradan başka bir yerde görmeyen ezilen yığınların, faşizmin sandık oyununa karşı ortak bir cephe de gerçeği haykırarak ve onu buna ikna ederek mücadeleciler bir hat kurulması asıl görevdir. Referandumda çıkacak EVET’in ezilenlerin yaşam alanına, siyasal haklarına, demokratik kazanımlarına ve mücadele isteğine karşı daha büyük bir saldırı anlamına geleceği açıktır. Buradan kazanılacak meşruiyetle zaten fiilen uygulamada olan “anayasa değişikliğinin” kendisine enerji vereceği de açıktır. Ancak açık olan bir başka gerçek daha vardır: faşist diktatörlüğün bu değişikliğe ihtiyacı olduğudur. Ve ne pahasına olsun gönüllü ya da hile yoluyla sandıktan istediği sonucun çıkarılmasının sağlanacağıdır. Ve bir kez daha “milli irade” söyleyeceğini söyledi diyerek sandıkta atılan her bir oyun bize ölüm, zindan ve her türlü baskı olarak döneceğidir.

Artık ezilenlerin “sandığa bağlanmış umutlar”la kandırılmasına son verilmelidir. Yapılan bu anayasa değişikliğine karşı çıkmak faşist diktatörlüğe karşı çıkmaktır. Hak ve özgürlüklerin kısıntılarının da ortadan kaldırılmasına karşı çıkmaktır. Kürt ulusuna yönelik yürütülen imha ve yok etme, sindirme ve baskı altına alınmasına karşı çıkmaktır. Ancak bu noktada “HAYIR” demek yetmemektedir. Sandığa odaklanmış bir HAYIR kampanyası, sürecin getirdiği saldırıya karşı zayıf ve güçsüz bir mücadele yöntemidir. Ezilenlerin faşizme karşı duruşunu, onun gerçekliğine karşı doğru yolu bulanıklaştırmak,



onun umut ve beklentisini karşılayacak bir yönelimi zayıflatmak, güçten düşürmek, sistemin ideolojik manüplasyonuna daha fazla teslim etmek anlamına gelecektir. Ezilen halk yığınları örgütsüzlüğün getirdiği ruh hali içindedir.

Devrimci-komünist-yurtsever ve demokratik cephe faşizmin saldırılarını göğüsleme noktasında sandıkta **“HAYIR” DEMENİN YETMEYECEĞİNİ BİLİNCE ÇIKARMA-LIDIR.** Bunu sadece söylemde değil, siyasal yönelimi ve net berrak duruşuyla göstermelidir. **“HAYIR”** diyen iradenin, faşizmin tüm köşe başlarını tuttuğu, her tülü baskıyı uyguladığı ve akla gelebilecek her hileyi yapacağı koşullar içinde sonuç üretmesinin mümkün olmadığı kavranmalıdır. HAYIR cephesinin Egemen sınıf kliklerinden başta CHP ve kimi gerici-faşist siyasi partiler hariç kaygısı, isteği ve talebi FAŞİZME KARŞI DUR demektir. Ancak asıl mesele bu şekilde faşizmin durdurulamayacağı tam tersine seçim ve sandık oyunuyla baskısına daha fazla meşruluk katacağıdır. Faşizmin daha saldırgan ve acımasız yönelimine karşı **“sandıktan çıkacak” HAYIR’a** umut bağlamak, geniş kitleleri bu yönetime iştahla seferber etmek içinden geçtiğimiz sürecin özelliklerine yabancılaşmaktır. Bu yönelim ve siyasal hat geniş kitleleri sistem içine daha güçlü bir şekilde itelemek demektir.

Tüm halkımızı, demokratik güçleri, devrimcileri ve tüm ilerici kesimleri sandık ve seçim oyunuyla zaten daraltılmış olan gömleğin şimdi sandığa çekilerek meşrulaştırılmasına karşı DUR diyerek BOYKOT silahını kullanmaya çağırıyoruz. Tüm enerjimizi ve gücümüzü, tüm olanaklarımızı ve mücadele araçlarımızı faşizmle dişle tırnakla kavgaya tutuşacak, ezilenleri doğru rotaya yönlendirecek, gerçeğin ta kendisiyle yüzleşmesini ve onunla baş etmesini ve yönünü bulmasını sağlayacak siyasi bir yönelim doğrultusunda örgütlemeliyiz. Başkanlık referandumuna evet karşıyız, evet bu faşizmin ezilenlere yönelik bir yoğun saldırı sürecinin bir ayağıdır. Ve evet sandık sadece bir aldatmacadır. Sonucu şimdiden belli bir oylamadır. Mecliste yapılan oylama ve uygulanan yöntem şimdi ezilen halk yığınlarına karşı uygulanacaktır. Adı konmamış açık oy gizli sayım yöntemi faşizmin başvurmaktan çekinmeyeceği bir yöntem olacaktır.

Bu pespaye oyuna, bu ucuz aldatmacaya, bu halkın anti-faşist enerjisini sandığa gömmeye dur diyelim.

Tüm gücümüz ve olanaklarımızla faşizmin saldırılarına karşı örgütlenelim. Saldırılarına karşı örgütlenmek mahkum hale getirilmeye çalışılan sistemiçi sınırlar ve sandığa bağlanan çözümlere karşı referandumda BOYKOT hedefiyle örgütlenmektir. Mücadeleyi sokakta, meydanda, anfide, dağbaşların da, fabrikalarda silahlı ve silahsız ama direnmeye ve örgütlenerek faşizmi alt etmeye odaklanalım. Sandık aldatmacasına dur demek sandığı politik olarak boykot etmek, tavır almaktır. Boykot ederken bu oyunun amacını, neyi hedeflediğini en yaygın şekilde geniş kesimlere anlatma görevimizin olduğunu unutmayalım. Halkın HAYIR eğilimindeki anti-faşist karakteri, faşizmle onun anladığı dilden ve onun gerçekliği ile yüzleşen bir mücadeleye çevirelim. Demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi mücadelesi unutmayalım ki Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin sadece yan ürünüdür. İktidar perspektifi ile donanmış bir siyasal çizgi, sistemin aldatmacalarına karşı hatlarını en belirgin şekilde çizmiş bir yönelim **ZORUNLULUKTAN öte HAYATİDİR.** Devrimci durum olgunlaşırken, gelişirken devrimci çizgi net ve açık bir siyasetle KIZIL rengini belli etmelidir.

**Bu yüzden Hayır yetmez BOYKOT edelim. Sandıkları işlevsiz kılalım. Seçimleri gayri meşru, anti-demokratik ilan edelim. Devrimi örgütlemek için, geleceği kuşanmak için, ezilenlerin umudunu sınırlamamak için, beklentilerini ve mücadele azimlerini sandığa gömmemek için BOYKOT edelim. Boykotu örgütleye, mücadeleyi yükselt.**

**TKP/ML-MK  
ŞUBAT 2017**

# İddiası Devrim Olmayanlar Tükenmeye Mahkumdur!

## Yoldaşlar, partimize gönül vermiş halkımız;

Partimiz TKP/ML içinden geçtiğimiz tarihsel şartlar içerisinde dıştan ve içten bir ablukayla, geriye çekilmeye, Demokratik Halk Devrimi Mücadelesinden büyük bir istekle alıkonulmaya çalışılmaktadır. Partimize dıştan yönelen saldırılar, faşist Kemalist Diktatörlüğün gerilla güçlerimize yönelik katliam operasyonları, Avrupa'da, metropollerde, faaliyet bölgemiz olan

Dersim'de gözaltı ve tutuklama terörleriyle durdurak bitmeden sürmektedir. Saldırı emperyalizme göbekten bağımlı komprador burjuvazinin iktidar güvencesi olan faşist devlet aygıtı tarafından sürdürülmektedir ve biliyoruz ki silahlı

mücadeleyle, halk savaşıyla yıkmaya yemin ettiğimiz sınıf düşmanlarımız tarafından yönetilmektedir. Partimiz sadece sınıf düşmanlarımızın saldırılarıyla bitirmek, sınıf mücadelesi arenasından silinmek istenmemektedir. Partimizin tarihi içten gelen, siyasal çizgisini tasfiyeye yönelik darbeci hizip kalkışmalarıyla köklerinden kopartılmaya, iddiası ve iktidar hedefi yolundan saptırılmaya çalışılmıştır.

Partimiz bugünde darbeci tasfiyeci hizip kalkışmasıyla iç sorunlara mahkum bırakılmaya, sınıf mücadelesinden alıkonulmaya çalışılmaktadır.

Bir yanda partimizin sınıf mücadelesi karşısında yerine getirmekle yükümlü bulunduğu görevleri duruyorken bir yanda kendi hizip çıkarlarını, reformist çizgisini partimizin mücadelesinin karşısına koyan, devlete, düzene karşı durmak yerine partimizin çizgisine karşı savaşa tutuşan GYDK'da temsil bulan darbeci tasfiyeci hizip bulunmaktadır.

Bir yanda halkımızın, işçi ve emekçilerin, yoksul köylülüğün, Kürt ulusunun, Alevilerin, Kadınların talepleri, mücadelesi, biriken öfkesi duruyorken, bir yanda halkın bu öfkesini sandığa gömmeyi vadeden, anti faşist mücadelesini, devrim talebini reformizmin siyasal çizgisinde kötürümleştirmek isteyen tasfiyeci reformist çizgi durmaktadır.



Bir yanda Aliboğazında ölümsezleşen, bedenleri düşmanın elinde esir tutulan şehitlerimiz bulunuyorken, bir yanda hizip çıkarlarını yoldaşlarımızın kaybında elzem gören, partimizin eylem ve irade birliğini parçalamada acelesi bulunan hizip kalkışması bulunmaktadır.

Bir yanda partimizin savaş çizgisini uygulayan, direnişleriyle halk savaşının yolunu aydınlatan şehitlerimiz duruyorken, bir yanda darbeci hizip kalkışmasına itibar kazandırmak için partimize gönül vermiş emektar kitleleri aldatmaya yönelik "açıklama" yapma "görevini" yerine getiren kavga kaçkınlığı bulunmaktadır.

Bir yanda partimizin 45 yıllık savaş ve mücadele tarihi bir yanda "geçiçi" olmaya mahkum, hep aynı karakterle pusuda bekleyen darbeci tasfiyecilik bulunmaktadır.

Ve söylemeliyiz ki tarihimizde bir ilk olmayan, yeniden ve hep Komünist partisini ve halkın mücadelesini yolundan alıkoymaya çalışan GYDK'da temsil olan darbeci tasfiyeci klişe, partimizin değerleri üzerinde kendisini varetmesine izin vermeyeceğiz. 45 yıl önce Komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın, Ali Haydar Yıldız'ın ve onları takip eden yüzlerce, binlerce yoldaşımızın; attığı ilk tohumdan filizlenerek kök salmış partimizin Dersim'de; darbeciliğe,

her türden tasfiyeci, hizipçi kalkışmaya izin vermeyeceğimizi tüm parti güçlerimize, emektar kitlemize ilan ediyoruz. Darbeciliğe, hizip çalışmalarına karşı bağımsızlık kazanmış bünyesiyle onun “geçici” yeni temsilcilerine, halkın mücadelesine yabancılaşmış, nabızı sosyal medyada atan yeni figüranlarına partimize saldırma, değerlerini gaspetme ve üzerinde tepinme özgürlüğü tanımacağımızı söylüyoruz.

Siyasi çizgisine kodlanmış iktidar perspektifinden, MLM’yi rehber edinerek halk savaşını büyüten gerillanın eyleminden beslenen partimiz ne sınıf düşmanlarımızın ne de reformizmin kıyılarına demirlemiş tasfiyeciliğin yıkamayacağı güce ve kudrete sahiptir.

Bu güç ve kudret partimizin saflarında birleşmiş, çizgisinde netletmiş yüzlerce militanın, emektar binlerce parti gönüllüsünün saflarında kenetlenmesiyle, mücadelesiyle büyütülmüştür. Her bir değeri yoldaşlarımızın ve halkımızın emeği ve çabası üzerine inşa olan, kayıplarımızla, zaferlerimizle, kanla canla yoğrulmuş partimiz yıkılmaz bir kale gibi darbeciliğe, tasfiyeciliğe karşı varolmaya devam edecektir.

### **Yoldaşlar, emektar parti gönüllülükleri;**

Partimizde başgösteren GYDK’da temsil olan darbeci tasfiyeci hizip en küçük kaygı taşımaksızın partinin, devrimin ve halkın mücadelesinin uzağına düşmüş, onu geriye çekmeye kodlanmıştır. Partimizin giydirdiği ateşten gömleği üzerinden çıkarmış, reformizmin şemsiyesi altında doludan, yağmurdan korunmayı seçmiş, dingin limana kayıklarını çoktan bağlamışlardır. Ne ki partimiz adına söz söylemeye devam ederek siyasi kimliksizleşmelerine kılıf olarak kullanmayı sürdürmektedir. Onlar devrimin çetin ve zorlu görevlerini üstlenmeyi, partimizin sorunlarına çözüm bulmayı değil suya yazılmış, hükümsüz sözler söylemeyi tercih etmişlerdir. Bu nedenledir ki partimizin siyasi kimliksizlere, çizgi firarilerine ev sahipliği yapmaya hiç mi hiç niyetinin bulunmadığı bilinmelidir. Parti kitlemizin bağrında partili kimlikleriyle yer bulan, partimiz adına hareket etmeleri nedeniyle itibar görenler çoktan kimliksiz

dolaşmayı seçmiş, darbeci hizip beyanıyla adresi şaşırılmışlardır. Onların yeri artık ne düşmanın tüm saldırılarına karşı dimdik kale gibi ayakta kalmayı başaran partimizin saflarıdır ne de onu emekleriyle, mücadeleleriyle sahiplenen, gözleri gibi koruyan kitlemizin vefakar bağıdır.

### **Yoldaşlar, Partimize gönül vermiş emektarlar;**

Biz Dersim’de partimiz TKP/ML’ye, ordumuz TİKKO’ya bağlı faaliyet yürüten Dersim Milis Gücü olarak, partimizi darbelemeye, zayıflatmaya çalışan, partiye düşmanlıkta sınır tanımayanlara karşı tüm parti güçlerimizi, emektar parti kitlemizi, şehit ve tutsak ailelerimizi, gençlerimizi ve kadınlarımızı partimizin iradesi etrafında kenetlenmeye çağırıyoruz.



Beyan ediyoruz ki partimizle yol yürüyeceğiz, şehitlerimizden devraldığımız bayrağı layıkıyla taşımak ve değerlerimizi korumak için partiyi korumaya kendimizi görevli sayacağız. Bu görevi yerine getireceğimizden, partimize yönelen her türden saldırıya yanıt olacağımızdan kimse nin şüphesi olmasın!

### **Yaşasın Partimiz TKP/ML, Önderliğindeki TİKKO ve Komsomol Örgütümüz TMLGB!**

**TKP/ML Dersim Milis Faaliyetçileri**  
**Şubat 2017**

## REFERANDUM FAALİYETİMİZİ NASIL ELE ALACAĞIZ!

Hakim sınıfların kendi iç dalaşının bir sonucu olan 15 Temmuz darbe girişimi ve ardından yaşanan siyasal gelişmeler ülkemizde yeni bir döneme de perde aralamış oldu. 7 Haziran seçimlerinin ardından girilen savaş konsepti 15 Temmuz sonrası ilan edilen OHAL'le birlikte daha da tırmandırıldı ve toplumun tüm kesimlerini içine alan bir yelpazede devam ettiriliyor. KHK'lerle yönetilen ülkemizde en küçük muhalif sesin bastırılması, sindirilmesi ve ezilmesi için her türlü saldırı silahını sınırsız yetkiyle kullanılmaktadır.

T.Kürdistanı'nda geliştirilen savaş konsepti tüm ülke sathına yayılmış, gözaltı ve tutuklamalar rutine bindirilmiş, tasfiye operasyonları öğretim görevlilerini de içine alan bir genişlikte sürdürülmektedir. Devletin dünyada yaşanan ve ülkemizi de içine alan dönem politikalarına uygun bir konumlanmış ve şekillenmiş için ihtiyaç duyulan neyse onun adımları atılmaktadır. 16 Nisan'da yapılacak olan Başkanlık referandumunu da gelişen politik sürecin bir parçası olduğunu görmeliyiz. Sistemin daha fazla baskı ve faşist karakterinin daha da artacağı bir döneme gireceğiz. Bu gerçeklik referandumdan çıkacak olan sonuç ne olursa olsun böyle olacaktır. Bu anlamda bugün sandık merkezli yürütülen tartışmalardan çok daha belirleyici bir yerde referandum sonrası süreçte yaşanacaklar durmaktadır.

Halkın baskı ve sindirme politikalarına duyduğu tepki bugün "hayır" cephesinde birikirken, halkın özlemleri ve beklentileri de bu kesim tarafından sandığa gömülmektedir. Ülkede yaşananlar bir devlet politikası olmaktan çok AKP politikaları olarak tartışılmakta, kitlelerin bilincinde ciddi bir manipilasyon yaratılmaktadır. Ezilenlerin sisteme karşı mücadelesi, sisteme duydukları tepki ve öfke "Hayır" sandığına gömülmek istenmektedir.

Kadınların, LGBTİ bireylerin, gençliğin, işçi ve emekçilerin ve tüm ötekileştirilenlerin sisteme karşı öfkesi patlamak için uygun anı bekleyerek mayalanmaktadır. Sistemin siyasal krizine eklenen ekonomik krizi yok sayılmaya, perdelemeye çalışılmaktadır. Ancak başta işsizlik olmak üzere açlık ve yoksulluk tablosu ekonomik krizin artık idare edilebilir durumda olmadığını

göstermektedir. Kredi yardımları ile esnafın imdadına koşulmaya, Varlık Fonu gasp edilerek daralan ekonomi rahatlatılmaya çalışılmakta. Yastık altı dövizlerin bozdurulması çağrıları tekrarlanmakta, pansuman tedbirlerle kriz ötelenmeye çalışılmakta. Savaş tamamlarıyla ötelenmeye çalışılan bu tablo öfke birikiminin nedenini anlatmaktadır.

**Doğrularımızda ısrarcı olacağız, Boykot çalışmalarımızı aktif şekilde yürüteceğiz!**



Toplumun "Evet" ve "Hayır" olarak saflaştırıldığı ve yaşanan esaslı saldırıların bu perdelerle gölgelendiği koşullarda referandum çalışmalarını yürüteceğiz. Bu kamplaşmanın dışında devletin kendisine karşı olan kesimleri sindirmek, baskı altına almak için giriştiği çok yönlü saldırıların yaşandığı bir süreçte referandum faaliyetimizi örgütleyeceğiz. Bu gerçeklik yürüteceğimiz faaliyetin sadece referanduma dair politikanın kitlelere götürülmesini değil, başka bir dizi görevde yüklemektedir. Devletin 15 Temmuz sonrası içine girdiği yönelim ve bunun referandum sonucundan bağımsız olarak alacağı biçimi kavramak ve anlatmak durumundayız. Sandıktan çıkacak sonuç her ne olursa olsun ezilenlere dönük saldırıların ivmesinden ve dozundan bir şey eksilmeyecektir. Yeni bir darbe girişimi kılıfıyla eli kanlı sivil faşistlerin devlet eliyle silahlandırılması, devletin referandum sonrasına nasıl bir hazırlık yaptığını gösteren basit bir örnektir. Bu silahlı faşist çetelerin yarın halkın haklı isyan ve tepkisini bastırmak için sokaklara sürüleceğinden kimsenin şüphesi olmasın.

Bilinen ama tekrar edilmesi gereken doğrulardan biri seçim süreçlerinin kitlelerin politikaya ilgisinin yoğunlaştığı dönemler olduğudur. Lenin yoldaşın deyimiyle “sınıf bilinci olan proletaryanın siyasal dünya görüşünün ilkelerini ve temel isteklerini savunmak için özel bir fırsattır” seçimler. Karşı devrimin bütün güç ve olanaklarını seferber ederek hazırlandığı, yarattığı bilgi kirliliği ve bilinç bulanıklığını gidermenin ve gerçekleri kitlelere göstermenin tek yolu komünistlerin de bitmek bilmez bir enerjile bu süreci geçirmeleri, doğruyu kitlelere götürme ısrarında anlam bulacaktır.

Seçim süreçlerinin ortaya çıkardığı fırsatlar bunlarla bitmez. Daha önemlisi, bu süreçte yakalanacak olanaklar ve kurulan ilişkiler üzerinden devrim ateşinin merkezine uzanan bir hat çekebilmek ve dev-

rimci mücadeleye tayin edici katkı sunabilecek kitlesel hareket dinamizmine nüfuz edebilmektir. O sayede dönüştürücü karakter taşıyan bir daimarla buluşulabilecek, kendimizi geliştirme ve arındırmanın yol ve yöntemleri üretilecektir.

Referanduma giderken Mart ayı içindeki tarihsel-takvimsel günleri kapsayan bir dönemin içinden geçeceğiz. Mart ayının bu takvimsel günlerini sınıf mücadelesinin somut politik gündemleriyle harlayacak, buluşturacak ve öyle karşılayacağız. Referanduma dair belirlediğimiz Boykot politikasını bu gündemlerde ete kemiğe büründüreceğiz. A/P araçlarımızı referandum sloganlarıyla birleştirerek ele alacağız. Bu dönemde kitle faaliyetine daha fazla yoğunlaşacak ve politik argümanlarımızı en güçlü şekilde kullanarak emekçilerin kapısını çalacağız. “tek adam rejimi”, “tek adam diktatörlüğü”ne karşı

tavır takınması istenen işçi ve emekçilere sistemin ve devletin kendisini anlatacağız.

Demokrasi adı altında sergilenen oyun, anayasal kurumlar, parlamentonun işlevi, hükümetin rolü, hukuk devleti/sistemi denilen iğreti maske, emperyalizm ile ilişkiler, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının konumu doğru ve net biçimde açıklanmalıdır. Bağımsızlık kavramı üzerinde durulup egemenlik meselesine açıklık getirilmeli ve “egemenlik kayıtsız şartsız millettir”, “halkın iradesi” gibi beylik sloganlar üzerinden düzenin meşruiyet derdi üzerinde durulmalıdır.



Günümüzde de işçi ve emekçi kitlelerin ekonomik temelli sorunlarının ağırlıklı bir yer kapladığı açıktır. Bu konuda, sistemin teşhiri, emperyalizmle ilişkiler, düzenin mekanizmaları ve işleyişi yeterli açıklıkta tarif edilmek suretiyle yapılırken, somut bilgiler verilmesine özen gösterilmeli, zıtlıklar ve çelişkiler ortaya serilmelidir. Çalışma yaşamında son süreçteki hak gaspları ve

saldırıların somutlandığı anlatımımız, işsizliğin bilhassa işlendiği bir boyut taşınmalıdır. Bunun sonucu olarak sosyal alanda yaşanan dejenerasyon, ahlaki yozlaşma ve çürüme, “suç” oranında artış, devlet politikası ve kurumları ile bağlantılı olarak deşifre edilmelidir.

Sürecin önemli dinamiklerinden biri de hiç kuşkusuz Kürt halkıdır. Öz yönetim ilanlarının ardından tankla, topla evleri yıkılan, çocukları bodrumlarda diri diri yakılan halkın öfkesi bu süreçte belirleyici bir rol oynayacaktır. Bunca katliam ve vahşetin ardından onu sandığa yönlendiren iradenin sistemden medet umar halini deşifre etmek zorundayız. Seçilmiş milletvekillerinin bir ilde bırakılıp diğer ilde tutuklanması, eş başkanlarının onlarca yıllık hapis istemiyle yargılanması, tutuklama ve hapishanelerde yaşanan bir dizi hak ihlaline rağmen mevcut sis-

teme cepheden tavır almak yerine icazetçi siyasete yüklenme halini teşhir etmek zorundayız.

Kürt halkı sadece ve daha fazla AKP iktidarında zulmü yaşamadı, TC'nin kuruluşundan bugüne sistemli bir devlet politikası olarak zulme, baskıya ve katliama maruz kaldı. Bu anlamda AKP ve R. T. Erdoğan'a yönelmiş öfkeyle yürütülen mücadelenin nereye demirleyeceğini anlatmak zorundayız. Ve sadece anlatmaktaki sınırlı kalmayarak öfkeyi ve tepkiyi örgütlemeliyiz. 21 Mart'ın tam da ruhuna uygun olarak, Serhıldan ve İsyân çağrılarını çok daha güçlü haykırmalıyız. Yoğunlaşmış bir faaliyet olarak ele almamız gereken bu süreç için bitmek bilmez bir enerjiyle çalışmak zorundayız. Sürecin ve dönemin ruhuna uygun olarak tüm gücümüzü seferber etmeliyiz. Kitle toplantılarından, ev ziyaretlerine, işçi sınıfının yoğun olduğu bölgelerden, üniversitelere kadar gücümüzün olduğu tüm alanlarda gücü örgütleyerek yol yürüyeceğiz.

Belirlenen politikayı hayata geçirmek ancak her alan özgülünde somutlamak ve ete kemiğe büründürmekle mümkün olacaktır. Politikayı kitlelerin tepkisiyle sınava tabi tutmak, reformist cephenin genişliğinin kitleler üzerinde yarattığı baskılanma ile politikanın yaşama geçirilip geçirilemeyeceğini test etmek kendi gücüneve doğrulara güvensizliğin ifadesidir.

Ezilenlerin umutlarını sandığa kilitlemeye çalışan anlayışlara karşı hem politik mücadelede ısrarcı olmak hem de politikayı kitlelerle buluşturmak ancak kararlı, inançlı ve azimli bir faaliyetle mümkün olacaktır.

“Hayır”da buluşan sol-sosyalist ve reformist cephenin meseleyi temellendirirken yuvarlandığı çukurun ucu parlamentoyu adres göstermenin ötesinde değildir. Biz bu çukura girmeyecek, kitlelerin umudunun bu çukura hapsedilmesine izin vermeyeceğiz.

16 Nisan'da yapılacak olan referanduma tüm gücümüzle karşı çıkacağız. Bu süreci örgütlerimizin ve partimizin gelişiminin bir aracı haline getireceğiz.

Tüm alan örgütlülüklerimiz yönelimini ve yürüyüşünü bu yönde tayin edip belirlemelidir. Legal olanaklardan faydalanmayı es geçmeyecek illegal A/P araçlarımızı daha aktif ve yoğun

şekilde kullanacağız. Legal, illegal pankart ve yazılmalardan, legal illegal afişlere, legal illegal bildirimlerden kuşlama ve pullamalara elimizdeki tüm olanakları kullanacak politikamızı en geniş kesimlere duyurmanın, anlatmanın ve kavratmanın aktif bir aracı haline dönüştüreceğiz.

Gücümüzün olduğu her alanda Boykot politikasını aktif şekilde hayata geçirmek için harekete geçelim.

**Kurtuluş sandık değil, tek yol demokratik halk devrimi!**

**Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gericilik!**

**Kahrolsun emperyalizm faşizm ve şovenizm!**

**Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar zulmüne karşı isyanı büyütelim!**

**Yaşasın intifada, isyan, serhıldan!**

**Patron ağa devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız!**

**Yaşasın halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelemiz!**

**Yaşasın halk savaşı!**

## GYDK HİZBİNE KARŞI TAVRIMIZDIR!

### Yoldaşlar;

Bir süredir partimizde yaşanan sorunlar gelişen aşamada kendini örgütleyen bir hizip faaliyetine dönüşmüş durumdadır. GYDK olarak parti tarihimize geçecek olan bu hizip kalkışmasının temel amacının partimizin irade birliğini parçalamak olduğunu görmek zorundayız. Öncelikle vurgulamamız gereken bu tarz sorun ve olayların sınıf mücadelesinin “ayrılmaz” bir parçası olduğu gerçeğidir. Geçmiş süreçte, partimiz tarihini aynı zamanda “hiziplertarihi” olarak nitelerken yapılan tespitin temel esprisi de burada yatmaktadır. Parti bünyesi ile ilişkilendirilebilecek bütün hizipçi ve ayrıştırıcı hareket tarzları, çapları ve hacimleri ne olursa olsun aynı kanı taşımaktadır.

Hizipçi faaliyetin çok çeşitli biçimleri olabilir ancak karakteristik yanı, parti iradesine ve işleyişine aykırı zemindeki sinsi hareket tarzıdır. Meşruiyeti olmayan, parti ve devrim derdi adını önüne aşındıran ve bozan küçük hesapları ikame eden bir hareket tarzı tutturması anlaşılırdır. Ancak anlaşılır olan bu duruma seyirci kalınması beklenemez.

Bu durumun sadece bizim partimize özgü olmadığı iyi bilinmelidir. Komünist parti faaliyetinin bu “kaderi”, sınıf mücadelesinin gerçekliğiyle ilgilidir. Sınıflar arası mücadele sürekli bir biçimde yol alırken, bunun proletarya saflarındaki yansımaları, o zeminde de süren mücadeleyi tetiklemekte, doğru ve yanlışın ayrışıp kendi mecrasına akması bazen kaçınılmaz bir biçimde yaşanmaktadır.

Bir hareketin saflarından tamamen programatik nedenlerle bireysel veya toplu biçimde ayrılanlar olabileceği gibi, iradesini işleyişe aykırı biçimde partiye dayatma çabası içerisinde olanlar da çıkabilmektedir. Yine, programatik temelli olmayan ve esasta parti önderliğini he-

defleyen bir hareket tarzıyla ayrılan kişi ve gruplar olabileceği gibi, bu tutumunu parti iradesine dayatma girişiminde bulunanlara da rastlanabilmektedir. Komünist partisi, bir program ve ilkelere etrafında, “gönüllü birlik” zemininde faaliyet yürüttüğünden, her türlü ayrılma ve safları terk etme olayı, tabii biçimde karşılanmalıdır.

Zira sınıf mücadelesinde kendisini ifade etmek isteyen kişilerin doğru çizgide ve doğru bir örgütlenme altında saf tutamayıp yanlış bir tercihe sürüklenmeleri, her ne kadar istenmeyen ve engellenmesi için çaba gösterilmesi gereken bir durumsa da, son tahlilde ve nihayetinde kendi sorunlarıdır.



Ne var ki, ister programatik temelli, isterse de şu veya bu gerekçeyle mevcut yönelim/çizgiyle ilgili olsun, farklı düşünüş sahiplerinin parti işleyişine/ilkelere aykırı biçimde, iradeyi sakatlama, örgütlenmeyi parçalama, mücadeleyi engelleme yönlü hiçbir eylemi kabul göremez. Değil

komünist partisi, hiçbir başka oluşumun böyle bir girişimi kabul etmesi düşünülemez. Bu her şeyden önce kendi varlığını inkar demektir. Bu konunun bilhassa illegal faaliyet yürüten komünist partisi açısından taşıdığı hassasiyetin derecesi bellidir.

Bugün yaşanan sorunlarımızın öyküsü kuşkusuz bu açıklamamızın konusu değildir. Bu sorgulamayı her partili yoldaş ve her örgütlü yoldaşın yapması gerekmektedir. Anlaşılması gereken nokta, partimizin mevcut sorunlarını hangi anlayışla ele alacağımızdır. Parti tüzüğü ve demokratik merkezîyetçilik ilkesi tam da burada anlam kazanmaktadır. Parti işleyiş ve ilkelere yerine örgütsel anarşizmi kendine rehber alan, Bolşevik çalışma tarzı yerine Menşevizm’e sarılan,

Partimizin MLM hattından saparak reformizme ve tasfiyeciliğe demirleyen bir hizip gerçekliğidir karşımızda duran.

Kendini GYDK olarak ilan eden ancak çeşitli biçimde figüranlarının ülkemizde temsiliyete soyunduğunu görüyoruz, biliyoruz. Bu tabloya dair sayısız örnek mevcut. Ancak en somut halini Nisan ayında yapılacak olan referanduma yönelik geliştirilen tutumda, işletilen pratik süreçte görmek mümkün. Partimizin merkezi iradesini tanımayan “bağımsız” hareketlerin parti derdi ya aşınmıştır ya da kendi küçük hesaplarının kurbanı haline getirilmiştir. Partimizin iradesine bağlı olan faaliyet alanlarını, olanakları bu pratikte de görüldüğü üzere hizip faaliyetini örgütlemenin parçası haline getirilmiştir.

Partimizin mevcut sorunlarını çözmek için değil, bu sorunları daha da derinleştirmek ve gelinen aşamada partimizin irade ve eylem birliğini parçalamayı hedefine koymuş bir hizip faaliyeti yürütülmektedir. Partimizin 45 yıllık savaş pratiğinde, yüzlerce yoldaşımızın kanı pahasına yaratılan bu değerlerimizin hizip faaliyetlerinin örgütlenmesi amacıyla kullanılmasına izin vermeyeceğimiz bilinmelidir.

Şu gerçeklik iyi bilinmeli ve kavranmalıdır: Parti içi demokrasi sınırsız bir olgu değildir. Onun sınırları, merkezîyetçilik çerçevesinde, parti iradesine tabi olmak ile çizilmiştir. Bu, her türlü itiraz, eleştiri, görüş ileri sürme ve tartışma yürütmenin, belli mekanizmaların işletilmesi suretiyle hayata geçirileceği ve faaliyetin gerektirdiği bir düzlem ve sürede kabul göreceği anlamına gelmektedir. Hiç kimse kendi düşüncelerinin komünist partisi çalışmalarını engelleyecek ve parti iradesini sakatlayacak boyut almasını talep etme durumunda değildir. Aksi takdirde tartışma kulübüne dönecek ve kararları sürekli tartışılabilir bir konuma düşecek olan örgütün; ne güç ve güven sağlaması, ne de iradeli bir hareket tarzı tutturması söz konusu olabilir.

Bütün bu unsurları birleştiren ortak zemin, benzeri durumlarda çokça görüldüğü üzere, partiye karşı güven duymamak ve güvensizliği körükleyerek kendine alan açmaktır. Onları kader birliğine sürükleyen, halka, devrime ve partiye karşı işledikleri çeşitli boyutlardaki suçlardır.

Özeleştirel bir tutumla tükeniş ve savrulularını durdurmaya çalışmak ve yaptıklarının hesabını vermek yerine, dayanışma içerisinde kol kola girerek, partimize karşı yıkıcı bir faaliyet yürütmeyi tercih etmişlerdir.

En zorlu ve “umutsuz” koşullarda dahi olması gereken, parti etrafında kenetlenmek ve gelişme ve güçlenmeyi parti ile birlikte başarmaya çalışmak olmalıdır. İdeolojik gerileme ve yılgınlığa/umutsuzluğa sürüklenenler, her zaman samimi ve dürüst bir tavır gösterememektedir. Hatta bunlar içerisinde partiye ve halka karşı açık yürekli olma tutumunu sergileyenler nispeten daha azdır. Zorlu koşullar, savaş ve çatışmanın yoğunlaştığı anlar, sınıf mücadelesinin alabildiğine keskinleştiği durumlar, her iki manada da saflaşmayı getirir.

Bu durumda meydana gelen çatallaşma, safların geçici bir süre zayıflamasına kaçınılmaz olarak yol açabilecektir. Ne var ki ilkelerimiz, parti anlayışımız ve genel siyasi çizgimiz aşındığında, zayıfladığında, teslim alındığında elimizdeki her şeyi kaybetmemiz kaçınılmazdır. Bıçak sırtı bir dönemde gelişmemizin dinamiği olan ilkelerimizi, parti anlayışımızı ve siyasi çizgimizi daha geriye çekmeme duruşu güçlenmeye ve önderleşmeye mahkum olacağımız durumu getirecektir.

Partimizin bir süredir yaşadığı sorunlara parti anlayışımız ve sınıf mücadelesine karşı duyduğumuz sorumlulukla yaklaştık. Parti anlayışında yaşanan uzaklaşma ve kopuşa karşı parti anlayışı doğrultusunda mücadele ettik. Bu duruşumuzdan kaynaklıdır ki GYDK hizbinin ülkedeki temsiline soyunanlar tarafından her türlü yalanla karalama ve itibarsızlaştırma saldırılarına maruz kaldık. Bu tablo karşısında ise faaliyet alanlarımızda partiyi örgütleme ve sınıf mücadelesinin etkin bir parçası olma anlayışını geliştirdik. Yanıtımızı sınıf mücadelesine önderlik edecek sağlam bir örgüt ve sağlam bir parti yaratma anlayışından belirledik. İçimizde patlak veren sorunları bertaraf etme yöntemimizi bu anlayışla çizdik. Komitemize yönelen saldırıları, tek tek yoldaşlarımızın ve faaliyetçilerimizin teşhir edilmesini, partimiz adıyla partimize karşı yönelen güvensizlik yaratma faaliyetinden bağımsız ele almadık.



İllegal bir partide faaliyet yürüttüklerini unutanların, her türlü parti sorunumuzu kitleye deşifre etmekte sorun görmeyenlerin komitemizi ve faaliyetçilerimizi hedef tahtasına oturarak kendilerini meşrulaştırmaya çalışmalarını şaşkınlıkla karşılamadık. Parti anlayışımızı hedefe koymakta kader birliği yapanların yoldaşlarına “düşmanlıkta” yaptıkları kader birliğini hiziplerin şaşmaz yasası olarak bir kez daha ezber ettik.

### Yoldaşlar,

Sınıf mücadelesinin omuzlarımıza yüklediği sayısız görevlerin sorumluluğu ile hareket etmemiz gerektiğini kavrayarak bu süreci karşılayacağız. Gemiyi terk edenler bellidir. Adres nettir, saflar berraktır.



Partimizin etrafında daha fazla kentlenerek, görev ve sorumluluklarımızı yerine getirerek bu süreci aşacağımızı unutmadan hareket edeceğiz.

Nisan ayında yapılacak Referanduma karşı Partimizin merkezi önderliği tarafından belirlenen BOYKOT politikasını en geniş kesimlere ulaştırmak için seferber olacağız. Legal, illegal tüm araç ve yöntemlerimizi belirlenen politikayı hayata geçirmek için seferber edeceğiz. Reformizmle aramıza keskin ve net çizgiler çekecek, kendi gücümüze güvenerek yol yürüyeceğiz. Bunun ötesinde, yapılan ilanları yok sayacak ve kabul etmeyeceğiz.

Kitleleri sandığa mahkum eden, düşmanlarını AKP ile sınırlandıran anlayışlara karşı aktif politik mücadele yürüteceğiz. Her yoldaşımız ve her alanımız sorumluluklarının bilinciyle hareket edecek, görevlerini belirleyecektir.

**Gün eskimeye yüz tutmuş, devrim iddiasını kaybetmiş, rüyaları tükenmiş, nefesleri daralmışların yarattığı gündemlere değil, sınıf mücadelesinin gündemlerine yoğunlaşma günüdür. Gün Halk Savaşını daha ısrarlı ve daha kararlı bir şekilde büyütme günüdür. Gün şehitlerimizin devrettiği bayrağı leke sürdürmeden taşıma günüdür. Gün partimizin etrafında kenetlenerek yürüme günüdür.**

### TKP/ML'YE BAĞLI

**İSTANBUL  
KOMİTESİ  
İŞÇİ KOMİTESİ  
DKÖ KOMİTESİ  
İSTANBUL KADIN  
KOMİTESİ  
İSTANBUL ASKERİ  
KOMİTE'Sİ  
İŞÇİ - SEMT  
KOMİTESİ**

02 Şubat 2017

## ÖLÜ DİRİLİR AMA P/C'NİN SOSYAL ŞOVENİZMİ ÖLMEZ!

Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm için YÜRÜYÜŞ dergisinin 16 Ekim 2016 Tarihli 543. Sayısında 'TKP/ML, HBDH'DEN AYRILDI İKTİDAR HEDEFİ OLMAYANLAR, DEVRİMCİ BİRLİKLER KURAMAZ' başlıklı yazısında bir P/C klasiği ile karşımıza çıkmıştır. P/C'nin klasiklerinden birisi 'gerçekle ilgilenmemektir', bir başkası 'sosyal şovenizmdir', bir diğeri 'kendine olan sevdasıdır' ve elbette tabi ki 'kargadan başka kuş tanımayan' nobranlığıdır. Bir yazı ve eleştiri içine küçük burjuvaziye has tüm bu tutumları sindirmeyi ve hepsini birlikte var etmeyi yine başarmıştır.

Öncelikle P/C, TKP/ML'nin HBDH içinde yer alınmasını ve sonrasında ayrılmasını bir 'ciddiyetsizlik' olarak değerlendirerek işe koyulmuştur. Beş tane soru soruyor. '3 ay boyunca süren görüşmeler hakkında temsilcinizden rapor almak aklınıza gelmedi mi? Temsilciniz partinin görüşlerinin temsil etmiyorsa neden gönderdiniz? Süreç partinizi kumandasında ilerlemediyse kimin kumandasında ilerlemiştir? 6 ay sonra mı aklınız başınıza geldi?' gibi soruları sorduktan sonra 'Partinin kararı olmadan başka hangi kararlar alındı?' diye bir 'demagoji' ustalarına rahmet okutacak 'hayali soru' sorup sonrada başlıyor kavgaya.

Ama ne kavg! Cezaevi Merkezi Platformundan çıkış kararına, Hasta Tutsaklara Özgürlük Platformuna, Ordan Devrimci 1 Mayıs Platformundan çekilme kararından 'ilişkileri dondurma' kararına kadar ne kadar eski defter varsa açıp 'bunlarda mi partinin tam kumandasında olmadığı' bir süreçte karar altına alındı diye soruyor.

Öncelikle P/C'ye eski defterleri açıp fırsat bulmuşken içini dökmenin pek hoş olmadığını hatırlatalım. Arkadaşlar eskiye rağbet olsa bit pazarına nur yağardı diye bir ata sözü var. Ama siz eski hesapları açmaktan çok büyük haz alıp, yeni bir gelişmeyi ve üstelik eski meselelerle hiç alakası olmayan meselelere bağlayarak keyifle 'ZAFER' halayı çekmeyi pek seviyorsunuz. Gülünç olduğunuz kadar, demogogsunuz.

Bu halinizle sizin deyiminizle 'sol cenahta' soytarılıkla politik rant devşiren palyaço rolünü üstlenen bir durumdasınız

Öncelikle bahsettiğiniz oluşum, platformlar ve alınan kararlardan hiç birinde HBDH meselesi gibi bir açıklama yapılmadığını hatırlatmak isteriz. Şimdi hiçbir benzerlik ve uzaktan yakından bir anımsatma olmayan kararlarla HBDH meselesinde ki çelişkilerle nasıl bir ilişki kurduğunuzu biz anlamakta zorlanıyoruz. Zaten sizin düşünce sistematüğinizi, dünyaya bakış açınızı, sorunlar arasındaki diyalektik ilişkiyi kurma biçimini ve polemik tarzınızı bizim anlamamız mümkün değildir. Sizin durumunuza uyan bir ata sözü biliyoruz: Dam üstünde saksagan vur beline kazmayı.

Siz geçmişte işinize gelmeyen ne kadar kararımız varsa 'şimdi fırsatı, şu kararları da itibarsızlaştıralım' diyerek ucuz bir demagoji yapıyorsunuz. Sizin polemikleriniz de bırakalım bilimsel düşünme yöntemini 'aristo mantığını' dahi bulabilmek mümkün değildir. Olaylar arasında bağlantı kurma derdiniz genelde polemiklerinizde

hiç olmuyor. Ama bazen de bu noktada kendinizi aşılıyorsunuz. 'P/C mantığı' diye literatüre yeni kavramlar eklemeyi başardınız. Biz size bu noktada en fazla 'P/C mantığını bile aştınız' diyebiliyoruz. Evet kendinizi aşılıyorsunuz. Özellikle HBDH'den ayrılma meselesi ile geçmişte alınan kararlar (dikkat hiç birinde geri adım atılmamıştır) arasında kurduğunuz ilişki iç dökme, alınmış kararları itibarsızlaştırma çabasından başka bir şeye tekabül etmiyor. İç dökme psikolojik bir tedavi yöntemidir. Sanırsız sizin 'politik çizginizin ve küçük burjuva sınıf tutumunuzun' ciddi bir psikolojik tedaviye ihtiyacı var. Bu vesileyle bu tedavinizin bir seansını gerçekleştirdiyseniz sadece "size ne mutlu" diye biliriz!

### Krizi Eleştiri İçin Fırsata Çevirme Aymazlığı!

Ama gelelim HBDH meselesinde içine düştüğümüz duruma dair eleştirilerinize. Aslında HBDH'den çıkıldığına dair yapılan açıklamada

**Yürüyüş**  
Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm için

sorularınıza sizin de anlayacağınız şekilde yanıtlar verilmiştir. Ancak siz verilen cevaplarla değil kendi sorularınızın içine gizlediğiniz cevaplarla meşgul olduğunuz için belli ki fark edememişiniz.

Arkadaşlar ‘koşullardan kaynaklı partimiz bir bütün bilgilendirilememiş’ denmiş açıklamada. Bunun sizin tarafınızdan anlaşılmayan kısmı nedir? Sanırsız ‘koşulların ne olduğunun bilgisine sahip olmamanızdır’. Peki bizim sorumuz olan bu öznel ve nesnel koşulları sizle ya da kamuoyu ile paylaşmak zorunda mıyız biz? Sizi ikna edici şekilde tüm detayları aktarma zorunluluğu mu var. Üstelik illegal koşullarda mücadele yürüten, kendi iç sorunlarında örgüt disiplin ve kültürünün mutlak bağlayıcılığı olan bir partiden bahsediyoruz. Peki bu koşullarda bizden beklediğiniz nedir? Sorduğunuz soruların amacı nedir? ‘Koşullardan kaynaklı bilgilenemedik, kanallarımızı çalıştıramadık ve görüşmeleri yapan yoldaşımız kendi inisiyatifini kullanmıştır’ şeklinde ki bir açıklama neden size yeterli gelmiyor. Neden daha fazlasıyla ilgilenme ihtiyacı duyuyorsunuz. Siz devrimci örgütler arasındaki ilişkilerde verilen bilgilendirmenin her örgütün tasarrufu altında olduğunu bilmez misiniz? Biz kendi eksik ve yetersizliklerimiz ya da bugün açığa çıkmış haliyle örgüt içi sorunlarımızın yansıması olan gelişmeleri sizin istediğiniz düzeyde ve istediğiniz zamanda vermekle yükümlü müyüz?.

Bu kültür acaba yeni inşa ettiğiniz bir şey mi? Evet bir kez daha soralım, siz kimsiniz hangi hakla bizim verdiğimiz bilginin ötesinde bir bilgi istiyorsunuz. Bunun yetmediği noktada ucuz, düşük ayar polemiklere kendinizi mahkum ederek bize saldırma ahlakını nerden alıyorsunuz. Karşınızda 45 yıldır mücadele yürüten, yüzlerce şehidi olan, devrimci bir programa sahip olan ve güvenilirliği ispatlanmış bir parti söz konusu. Onun paylaştığı bilgiyle yetinmek zorundasınız. O bilgiyi referans almak zorundasınız, doyurucu gelmediyse eğer açıklamalar aramızdaki dostluk ilişkisi temelinde en fazla bilgilenme talep edersiniz. Ama yapılmayacak tek şey var o da ‘mal bulmuş mağribi gibi’ davranmamaktır. Biz söyleyelim Küçük burjuvazinin benmerkezci, intikamcı ve hırslı sınıfsal tutumundan besleniyorsunuz.

Ama zamanı ve yeri gelmişken bu sorunun nedenlerine dair daha açık bir izah verelim. Arkadaşlar sorun partimiz içinde yaşanan bir örgütsel krizin sonucudur. Bu örgütsel kriz, kimi organ ve yoldaşlarımız arasında ki bağ kopukluğunun, yetki sorununda yaşanan meselelerin bir sonucudur. Partinin soruna 6 ay sonra açıklık getirmesi ve alınan kararı geri çekmesi ise sizin oldukça yabancı olduğunuz parti içi işleyişin, parti iradesine demokratik bir şekilde baş vurma zorunluluğunun bir sonucudur. Bu neviden kararlar partimizin içinden geçtiği sürecin özelliklerinden kaynaklı tüm Partiye açılması, tartışılması ve oylamaya tabi tutularak sonuç elde edilmesi gereken zorunlu bir yöntem ve hukuk işleyişindedir. Ki bir partinin, örgütün başına çok nadir gelecek oldukça özgün olan bir meseledir. Bir dizi sorunun çakışmasından ileri gelmiş ve üremiş bir sorundan bahsediyoruz. Yedi aylık bir tartışmanın illegal savaşçı ve şehirden gerillaya, yurt dışından hapishanelere kadar örgütlü bir parti için ancak mümkün olacağını da tahmin etmeniz lazım. Kuşkusuz her örgütün gücü, olanakları ve yöntemi bu tartışmanın sonuçlanma hızını belirler. Ve evet bizim gücümüz, olanaklarımız ve izlediğimiz yöntemde sorunu 7 ay gibi bir sürede tartışıp sonuçlandırmamızı mümkün kıldı. Bu yüzden de bize hesap sorma hakkınız olduğunu düşünmüyorsunuzdur herhalde?

‘Solla ilişkilerde yarın size kim nasıl güvencenek?’ diye soruyorsunuz. Bu bizim sorunumuz değil, güvenmek isteyen ya da artık güvenmeyecek olanın sorunu. Biz ciddiyetle yaklaşip gerekli bilgilendirmeyi yaparız, 45 yıllık kanla-canla mücadele ile kesintisiz sürdürülmüş devrimci mücadelemizin bizim referansımız olduğunu bilerek her hareket bir değerlendirme yapmalıdır. Oldukça özgün bir sorundan kaynaklı oluşan tablo yüzünden bir güvensizlik geliştirme durumu varsa bu noktada bu tavrı geliştiren eleştirilmelidir. Sorunun oluşmasında, yeterli düzeyde hızlı hareket etme noktasındaki olanak eksikliğimizden kaynaklı sorunlarımızı ise çözmek bizim devrimci görevlerimizden birisidir. Ancak devrimi örgütleme ve kitlelere önderlik etme de genel olarak yaşadığımız sorunlardan bağımsız değildir bu durum. Fakat P/C buradan eleştirmemektedir, zira benzer eksiklikler tüm devrimci-yurtsever harekette vardır.

P/C bir iç sorunun neden olduğu krizi fırsata dönüştürerek eleştirmektedir. Devrimciler esaslı ve geliştirici sorunlarla polemik yapmalı ve geliştirme ve ilerletme amacı taşınmalıdır.

Bu örnekte olduğu gibi zayıf düştüğün, zaaf ve kriz içinde olduğun durumda “tekme atmaya çalışmak” şeklinde bir polemik tarzından uzak durmalıdır. Ama P/C bu yöntemi çok sık kullanan bir siyasi-ideolojik şekilleneşe malesef gün be gün daha fazla savrulmaktadır.

Sosyal Şovenizmde Israr İlkede ve Devrimde Israr Değildir!

P/C mantığının HBDH üzerinde geliştirdiği politik eleştiriler ise onun kadim hastalığı olan **SOSYAL-ŞOVENİZMDEN** mustarıptır. **KÜRT GÖRDÜĞÜ YERDE EMPERYALİZMLE İŞBİRLİĞİ GÖREN** bir yaklaşımdan P/C anlaşılıyor ki hiç kurtulamayacaktır. Yine Kürt Hareketi ile ortak hareket etmeyi içinden geçtiğimiz tarihsel koşulda nerdeyse “EN ZEHİRLİ VE PROBLEMLİ” tutum olarak da tanımlayacak noktaya gelmiştir. Kürt hareketiyle kurulan her ittifakta devrimci örgüt ve partileri “kuyrukçulukla” suçlamak ezber ettiği kavramlardan birisidir.

P/C Partinin gerekçelerden sadece biri olan HBDH'nin “cephe” örgütlenmesi niteliğine dair eleştirel tutumu ayrılma gerekçesini yeterli bulmuyor. Tam P/C'ye şenlik kıvamında bir gerekçeyle HBDH'ye yöneliyor. “Hayır; HBDH ne bir “cephe” örgütlenmesidir ne de çeşitli örgütlerin bir araya gelip oluşturdukları “eylem birliği”dir... HBDH, Kürt Milliyetçi Hareket'in çıkarları neyi gerektiriyorsa o temelde kullanılan bir araçtır. HBDH programında yazılanlar ne olursa olsun. Hangi büyük laflar edilirse edilsin... HBDH 9 örgütün bir araya gelip oluşturduğu bir Cephe örgütü ya da eylem birliği değildir. HBDH, Kürt milliyetçi hareketin oligarşiye karşı “Türkiye solundaki şu kadar örgütü ben yönlendiriyorum, benimle uzlaşmazsan, masaya oturmazsan Türkiye'nin dört bir yanında istediğimi yaparım” diye tehdit aracı olarak kullanmak istediği bir araçtır... Ancak, **ÖLÜYÜ DİRİLTEMEZSİNİZ**. HBDH'yi oluşturan örgütlerin kendilerine hayırları kalmamıştır. İdeolojik olarak ölmüşlerdir. Sol, Kürt milliyetçi harekete dayanarak kendilerini var etmeye çalışmaktadır. Oysa dayanmaya çalıştıkları Kürt milliyetçi hareket ideolojik ve

siyasal olarak çoktan emperyalizmin güdümüne girmiş fiilen emperyalizmin kara gücü olmuştur.”  
Diyerek

HBDH karşıtlığını açıklıyor. P/C aklına güvenmeye ve kendi oluşturduğu teoriyle boğuşmaya aşık bir yapıya sahip. Öncelikle herhangi bir oluşumun herhangi bir bileşeni elbette kendi siyasi-ideolojik ve örgütsel hesap ve çıkarlarını gözetecektir. Ona uygun olarak ittifak politikasını ve ona uygun örgütlenmesini savunacak ve yaratacaktır. HBDH özgülünde de bu böyle olmaya mecburdur. Bu oluşumda Kürt Hareketinin başat ve belirleyen güç olması gerçekliği, bu harekete karşı tutum almaya götürecek bir gerekçe olamaz. Partimizin gerekçesi böyle değildir. Herhangi bir küçük-burjuva devrimci hareketin güç ve olanaklarının etkili olması durumu böylesi oluşumlarda Komünistler açısından yer almayı getirir mi? Bizim açımızdan getirmez. Kürt Hareketinin güçlü olmasıyla, ulusal temelde değil sosyal temelde mücadele yürüten bir örgütün güçlü olması arasında Komünistler açısından esaslı bir fark yoktur.

### **Komünistler Parti-Ordu-Cephe silahını ideolojik ve politik olarak ve de örgütsel olarak devrimin esaslı silahı olarak görür.**

Cephe örgütlenmesine kendi ideolojik-politik önderliğini esasa oturtacak şekilde yaklaşır. Bunun dışında oluşmuş bir Cephe örgütlenmesinde ittifak güçlerinden hangisinin önderlik edeceği meselesi oldukça talidir. Ancak Cephe için bunu anlamak zordur. Zira onun nezdinde Kürt Ulusal Hareketin önderliği ile Herhangi bir devrimci hareketin önderliği arasında nitel bir fark vardır. Neden? Çünkü P/C Ezen Ulusla ezilen ulus arasındaki ilişkiyi ve ezilen ulusun hak ve özgürlüklerine yönelik büyük bir teorik kafa karışıklığı yaşamaktadır. Bunun içinde P/C açısından “ezilen ulusun Ulusal hareketine önderlik eden burjuvazisinin” bayrağı altında toplanmakla “ezen ulusun Küçük burjuva hareketinin bayrağı altında toplanmak” arasında nitel fark vardır. O ezen ulus milliyetçiliğinden etkilenmiş, onun ideolojik hastalıklarına karşı aşı olmamış ve bünyesini açık hale getirmiş bir Küçük burjuva sınıf hareketidir. Kürt Ulusuna karşı Türk ulusunun ayrıcalıklarını daha az dert edinen Küçük

Burjuva sınıfın temsilcisidir. P/C çağımızda ki ulusal sorun ve emperyalizm ilişkisi üzerine Leninist teoriye yönelik inceleme ve kavrayış noktasında bir yoğunlaşma sağlamadığı sürece ve temsil ettiği Küçük burjuva sınıfın “ezen ulus aidiyetine” yönelik hastalıklarını tespit edip onunla mücadeleyi göze alamadığı noktada soruna hiçbir zaman sağlıklı bakamayacaktır. Evet Kürt ulusuna karşı ya da Kürt ulusal hareketine karşı siyasal düşmanlık ya da duyarsızlık tespiti yapmak P/C için haksızlık olur. Ancak bu noktada “ideolojik” olarak defolu, sorunlu, tek yanlı ve şovenizmle mücadele yerine onu sosyal mücadele kılıfıyla besleyen bir yaklaşımı olduğu kabul edilmelidir. P/C sosyal şoven tutumunu gözden geçirmelidir. Zira tıpkı soğan olan özünü koruyan lale gibi dönüp dolaşıp hep aynı çiçeği veriyor. Bu noktada kendine yabancılaşma, bu yanıla gerici özünü değiştirmesi devrimci bir görev olarak görülmelidir.

### **P/C “İdeolojik Olarak Herkes Öldü” Propagandasıyla Sadece Kendini İyi Hisseder Ama Gerçeğe Tabi Olmaz!**

Devrimci örgütlerin “zayıflıklarından” kaynaklı Kürt hareketine eklemelendiği tespiti bir doğruyu barındırmaktadır. Ancak Küçük Burjuva devrimci hareketlerin “zayıflıktan” kaynaklı daha güçlü hareketlere yedeklenmesi bir sınıfsal hastalıktır. Bugün demokratik ve devrimci temelde mücadele yürüten Kürt Ulusal Hareketinin güçlü olması durumu o harekete daha fazla eklemelmesini getirmektedir. Ancak aynı hareketler yarın Komünist hareket güçlenirse ve hatta P/C başat devrimci güç olursa ve küçük burjuva hareketlere belli oranda siyaset yapma hakkı ve özgürlüğü sağlarsa eminiz ki o hareketlere yedeklenecektir. Ancak aynı sınıfsal temsiliyete sahip hareketler kendisi güç olduğunda zayıf olanı kendisine tabi kılma mücadelesi yürütecektir. Bu siyasetin bir kuralıdır. Sorun şudur: Güçlü olanın bu siyaseti onun cephesinde mantıklıdır, doğrudur. Ancak sorun olan zayıf gücün kendisine yönelik ideolojik-politik cesaretsizliği ve güç tapınıcılığıdır. P/C sorunu Kürt hareketinde aramamalıdır ya da devrimci hareketlerin ideolojik olarak “ölmüş” olmasında da aramamalıdır. Sorun Küçük burjuva sınıfın temsilcilerinin sınıf karakterinde ve onun siyasal tutumunda aranmalıdır.

Bugün nasıl P/C Küçük burjuva sınıfının sol ve sekter kesimini temsil ettiği için Ulusal soruna, İttifaklar meselesine yüzeysel ve dar bir pencereden bakarak keskin yaklaşıyorsa; diğer devrimci hareketlerde Küçük burjuvazinin uzlaşmacı ve güce tapınan karakteriyle beslenerek zayıf ve tabi olan bir siyasal tutumla hareket etmektedir. Bu durum içinden geçtiğimiz süreçte “ideolojik olarak ölmüşlük”ten kaynaklanmamaktadır. Zayıflık ya da güç olma durumunun düzeyi siyasal tutumların boyutunu etkilemektedir. P/C soruna yüzeysel bakarak ve var olan durumu abartarak KENDİ GERÇEKLİĞİNİ büyüten bir küçük burjuva siyasal uyanıklık yapmaktadır. Diğer hareketlerin “ideolojik olarak ölmüşlüğü” propagandası maalesef P/C’yi olduğundan daha büyük göstermiyor. P/C ise sadece öyle sanarak, kendisine dev aynası tutmaya çalışıyor.

P/C Kürt hareketinin Emperyalizmle olan ilişkisini ise çelişkinin gerçekliği üzerinden ele almamakta ısrarlı. Bu noktada tutarsızlığı ise baki! Kürt Hareketinin demokratik niteliğine dair eğer bir siyasal belirlemesi var ise P/C’nin, onun Emperyalizmle olan ilişkisine de bu eksen- de bakmak ve gerçeği tanımlamak zorunda. Kürt hareketini “emperyalizmin kara gücü” olarak tanımlamak gerçeğin ters yüz edilmesi ve ussal bilgiyle değil algısal bilgiyle ilgilenen bir siyasal yaklaşımdır. Kürt hareketi Suriye politikasında emperyalizmle tehlikeli bir taktik yaklaşma içindedir, bu doğru. Ancak bu yaklaşma hala ve henüz stratejik bir düzeyde değildir ve evet bu da doğru ve referans olacak gerçeklikte budur. Kürt Ulusal hareketi demokratik niteliğini güçlü bir şekilde korumaktadır. Emperyalizm çağında demokratik mücadele ve karakterin tutarlılığı aynı zamanda o hareketin “anti-emperyalistliğiyle” ilintilidir. Zira demokratik tutum ve siyasal konumlanış “anti-emperyalist”liği doğal bir konumlanış haline getirmektedir.

Kürt Ulusal Hareketi Cihadist gericiliğe ve Ulusal Haklarına yönelik saldırılara karşı ABD, Rusya gibi emperyalist ülkelerle taktik ilişkiler geliştirmektedir. Yer yer Rakka operasyonu gibi mücadelelerde emperyalist güçlerle tehlikeli ilişkilere de girmektedir. Ancak bu durum Kürt hareketinin “emperyalist işbirlikçisi” olduğunu göstermez.

Kürt ulusal hareketi taktik ilişkilerle süreci yönetmektedir. Stratejik bir ilişki söz konusu değildir. Devrimci hareket bu eksende taktik ilişkinin tehlikelerine yoğunlaşmak ve odaklanmak, gelecekte olası stratejik ilişkilerin oluşmasına değil var olan andaki gerçekliğe göre konumlanmak zorundadır. P/C gelecek tasavvuru ve sol sektör bir yaklaşımla bu soruna yaklaşmaktadır. Ancak aynı P/C Gericı ve ezen Arap Ulusunun temsilcisi Esat'ı emperyalizme karşı mücadele eden bir güç olarak tanımlamaktan da geri durmamaktadır. Maalesef Esat'a gösterdiği toleransı Kürt hareketine göstermemektedir. Bunda P/C'nin sosyalşoven tutumunun etkisi vardır. Ancak emperyalizm tanımında ki tek yanlılık onun daha büyük sorunudur. ABD'yi sadece emperyalist güç olarak tanımlayacak bir noktaya savrulma noktasındadır. Esat'ın Rus emperyalizmiyle ilişkisi, ülkesinde askeri üslere izin vermesi, gericı ve baskıcı karakteri, Kürt ulusal haklarına yönelik düşmanlığı ve hatta ABD emperyalizmiyle flörtleri P/C için görünmez, olmayan şeyler kategorisindedir. P/C emperyalizm tanımını, emperyalist güçleri, demokratiklik ölçütlerini vs yeniden gözden geçirmek zorundadır. Aksi takdirde yanlış siyasal tutumlar, hatalı ittifaklar politikası ve zayıf ve tek yanlı bir anti-emperyalist mücadele hattından kurtulamayacaktır.

P/C ile Rojava'da gerçekleşen devrimci sürecin siyasal niteliği konusunda da uzlaşmıyoruz. Partinin yaptığı açıklamadan uzunca bir alıntı yaparak şunu söylemektedirler: "Amasız, ancaksız bir tanımları yok. Hem nalına, hem mihına... Kurduğu bir doğru cümleyi bir sonrakinde "ancak" diyerek boşa çıkartıyor... "Rojava Ulusal Kurtuluş Devrimi" olarak tanımlıyoruz diyor ve hemen arkasından "şerh"ini koyuyor. Amerika'nın kara gücü olarak nasıl ulusal kurtuluş devrimi yapıyor? Rojava'ya ilişkin tespitlerinizde emperyalizmi görmeden tek bir doğru cümle kuramazsınız." P/C net olun çağrısı yapıyor bize. Onun net olmaktan kastı "tek yanlı idealizm"dir. P/C hiçbir olguyu ikili karakteriyle değerlendirme zahmetine katlanmıyor. Bu ikili karakterden ileri ve geri olanı tespit etmeyi, bunların mücadelesini zerre kadar önemsemiyor. P/C bu anlamda diyalektik-tarihsel materyalist yöntemi değil "idealizmi" savunuyor. Rojava'nın demokratik-devrimci bir siyasal

niteliğe sahip olduğunu bir kez daha söylüyoruz. Gerçekleşen devrimin niteliğinin de "Ulusal Kurtuluş devrimci süreci" olduğunu ifade ediyoruz. "Amalı", "ancaklı" kurulan her cümle netsizliği değil ikili karakteri tanımlamak üzerine kurulur. Ulusal hareketlerin niteliği konusunda, ikili yapısı konusunda P/C'yi "Lenin okumaya" davet etsek yeter mi? Eğer o yetmezse diyalektik-tarihsel materyalizm okumaları yapmaya ve şeylerin, olguların ikili karakterine, çelişik yapısına dair inceleme yapmaya ama yetmez kavramaya davet edelim. Ancak Küçük burjuvazinin sınıfsal karakteri onu bu açıdan Marksizme yabancılaştırmaktadır. Marksizmden sadece etkilenen, onun devrimci teorisinden esinlenen bir özelliği vardır. P/C'de bundan mustarıptır.

P/C'nin HBDH'ye yönelik eleştirileri oldukça yüzeysel, üstün körü, ideolojik ve politik içerikten yoksun, sosyal şovenizmden mustarıptır. Partinin HBDH'den ayrılma gerekçesini de bu yönüyle anlama sorunu yaşamaktadır. Partimiz Kürt ulusal hareketini dost ve müttefik güç olarak görmekte, onunla en ileri düzeyde ortak mücadele etmeyi benimsemektedir. Bunun dün olduğu gibi bugünde tüm gereklerini yerine getirmeye çalışmaktadır. HBDH programı altında bir eylem ve politik temelde birliği kendi siyasal çizgisiyle uyumlu görmemektedir. Ancak mücadeleye dair eylem birliği temelinde HBDH dışında yapılacak her türlü ittifaklık ilişkisine ve eylem birliğine de açıktır. Parti tüm dost ve devrimci güçlerle ilkesel tutumlarını zedelemeyen her türlü esnekliği göstererek ortak mücadele yürütmeye hazırdır. Buna sadece açık değildir bunu aynı zamanda gerekli, önemli ve zorunlu görmektedir. Bu nokta soruna P/C gibi bakmadığımız açıktır.

**Biz proletaryanın sınıf saikleriyle soruna yaklaşıyoruz. İlkeselliğimiz ve esnekliğimiz o eksene oturuyor, P/C ise sosyal şovenizmden mustarıp, ben merkezci, tek yanlı ve sol sektörlerle bezenmiş Küçük burjuva sınıf tutumuyla yaklaşıyor.**

## HİZİPÇİLİĞİ “HAYIR” TAVRIYLA MEŞRULAŞTIRMA KORKAKLIĞI, SAÇMALAMANIN DAYANILMAZ HAFİFLİĞİ!

Ülkemizde şu anda startı verilmiş bir referandum süreci söz konusudur. Lakin “yönetenlerin yönetim krizi”ni, ülkedeki demokrasi ve temel haklar krizinin bu kadar yükseğe çıktığı, devrimci savaşımın/halk savaşımının koşul ve imkanlarının da bir bu kadar geliştiği böyle bir süreçte halen TKP/ML’yi bağlayacak şekilde ve onun temellerinde duran demokratik merkezileşme ilkesini hiçe sayan açıklamalar ve icraatlar söz konusudur.

TKP/ML-MK imzalı Yurt Dışı Merkezli Hizip çalışmasını kamuoyuna açıklamasından sonra 10 Şubat tarihinde “Komsomol ve TKP/ML’ye bağlı komitelerin hizip tartışmasına karşı ortak açıklaması” yayınlanmıştır. Bu açıklama var olan hizip faaliyetinin en fazla çap ve kapasitesinin biraz daha geniş olduğunu kamuoyuna deklere etmek olmuştur. “Partinin birliğini gerçekleştirme çabamız hala son bulmadı” gibi “popülist” çıkışlarla, kendi tesis ettikleri hizip birliği dışında partinin diğer güçlerini yok sayarak çalışmalarını örgütlemesi, komitelerini kurması, kendi yönelimleri doğrultusunda politika belirlemeleri “YALAN” ile siyaset yapmanın bir yansımasıdır. Var olan hizipçi pratiklerini “Birliği gerçekleştirme çabamız son bulmadı” diyerek örtmek “korkaklıktır”. Madem bu birliği gerçekleştirme çabamız devam ediyor, “Parti gücü olarak gördüğümüz diğer örgütlenmeleri”ni neden yok sayıyorsunuz.

Bu noktada birlik için tek bir adım atmak yerine neden Partinin yıllardır faaliyet yürüttüğü alanlarda kendi örgütlenmenizi yaratıyorsunuz ve kitlemizi karşı karşıya getirme faaliyetlerini bu şekilde örgütleyorsunuz. “*Yediğiniz Pekmez Gittiğiniz Antep*” sözüne uygun bir pratiğiniz

varken, “bal yiyip Antep’e gidiyoruz” diye kamuoyunu kandırmaya çalışıyorsunuz.

Açıklamada, alttan alta tabana doğru yaydıkları deşifasyonların, hedef göstermelerin, komplocu teorilerin bir versiyonu nu da görüyoruz. “Bu açıklamayı yapanlar ve yapacakların Avrupa’da ahkâm kesmeleri” gibi ifadelerle deşifasyon ve hedef gösterme tarzının kamuoyuna yönelikte yapılacağına işaret etmektedir. Yakında somut adreslerle hedef gösteren açıklamalar çıkarsa şaşırtıcı olmayacaktır.

Ancak bu tarz ve yöntemden cesaret alıp “bağlantısızlar, bağımsızlar” imzalı açıklamalar kamuoyuna yayılmaya başladı bile. En pespaye yalanlarla, deşifasyonun-komploculuğun en mide buldurucu biçimi bu açıklamalarda görülmektedir. Kuşkusuz “özel hedef gösteren” her açıklama sürecin ruhuna uygun olarak düşmanın manüplasyonlarına, hedef göstermelerine ve eski hesapları olan güruhlara saldırma zemini hazırlayacaktır. Olanda şimdi budur.



Bu açıklama üzerine söylenecek çok şey vardır. Ancak açıklamanın son maddesi bu hizip faaliyetinin Parti hukukuna nasıl kast ettiğini göstermesi açısından çarpıcıdır. “Eylül 2016 tarihi itibarıyla MK içinde yaşanan istifaya nedeniyle parti tüzüğümüzün ilgili maddesine MK iradesini yitirdiği için hiç kimsenin MK adına hareket etme MK imzası kullanma yetkisi kalmamıştır.” denmektedir. Yani hizip çalışmasına partinin hukuku kanıt gösterilmektedir. Biz MK iradesini kaybettiğinde Parti tüzüğünün ilgili maddesini buraya koyarak yoruma açık olmayan gerçekliği kamuoyu ile paylaşmayı yeterli görüyoruz.

*„MK tüm yedek üyelerin sırayla katılımına rağmen irade yitimini aşamazsa, asil üye sayısının üçte birini alt organlardan bünyesine katabilir.*

*Bundan sonra irade sorununun yeniden oluşması halinde, çözüm yöntemi için parti iradesine başvurulur.“*

Parti içi hizipçiler, tasfiyeci anlayış yapılan görüşmelerde, soruna dair yürütülen tartışmalarda tüzüğün bu maddesine şans vermemişlerdir. Ve kendi bildikleri yoldan yürümeyi tercih etmişlerdir.

### **Referandum Bağlamında “Hayır” Cephesinin Gücüne yaslanarak Hizipçiliğin Keyfiyeti!**

Tüm kitlemiz ve faaliyetçilerimizin yakından takip etmek zorunda kaldığı, muhattap olmak zorunda kaldığı ve kendisine GYDK diyen darbeci tasfiyeci hizip, son bir hamle ile ve yanına aldığı kadim dostları ile partimizin Referandumu ilişkin tavrını baltalamanın hem de Proletarya Partisi'nin ismini kullanarak “iki başlı” görüntü vererek kendine meşruiyet sağlamanın konforunu aramaktadır. “Hayır” cephesinin yarattığı güçlü kamuoyunu ise arkasına alarak bu hizip faaliyetine meşruiyet yaratma derindedir. Kendisine çeşitli mecmualarda kürsüler kurarak TKP/ML'nin anayasayı boykot etmesinin altını eşelemeye, tüm PP iradesini boşa düşürerek İbrahim Kaypakkaya geleneğini ve 71 manifestosunu “anayasalci” bir tasfiye sürecine çekmek istemektedir. “Hayır” tavrını açıklarken “boykot” tavrının altını dolduran siyasi metinler hazırlanmakta ama “şizofrenik” bir çelişkiyle “HAYIR TAVRI” çıkarılmaktadır.

Kitlemize açık beyanımızdır ki, pratikte hat bulmayan ve polemikten ibaret olan tartışmaların heveslisi değiliz, ancak parti anlayışını koruma olgusunun çizgiyi korumaktan geçtiğinin ve bu uğurda tüm komünist ve devrimcilerin tartışmaktan ve düşüncelerini savunmaktan geri kalmaması gerektiğinin de farkındayız.

### **Neden “Evet-Hayır” İkilemi Yerine Boykot?**

Bu konuyla ilgili denecek tek söz 82 anayasası ile yeni taslağın kıyaslanmasından değil bir anayasanın kim tarafından kimin ödevlerini yazdığını anlamaktan geçer. Anayasa; ezilenlerin hak ve özgürlüklerinin garantisi değil özellikle egemenlerin “hak ve özgürlüklerin” çizgilerini belirlediği ve bu çizgilerle de üzerinde hakimiyet sürdürdükleri topraklardaki ezilenlere ödevler yüklediği bir uzlaşma belgesidir. Sosyalist olmadığı sürece hiçbir devlet anayasası emekçilerden ve işçi sınıfından yana bir değişim göstermez. Çünkü Anayasa tartışmasında mevzu anayasayı hangi düzen partisinin veya hangi egemen kliğin yazdığı değil, kimin ve hangi sınıfın iktidar olduğu mevzudur.

Anayasa; ezilen çoğunluğa ezenlerin kendi prensip ve yaptırımlarını kabul ettirme metodudur. Özellikle bugün Türkiye’de bir darbe süreci yaşanmaktadır. Bu darbe 15 Temmuz darbesi değil, gerici faşist AKP’nin kompradorların çıkarlarını korumak için OHAL ilan etmesi ile başlayan darbedir. Bu süreçte var olan anayasada yapılan değişiklikler tıpkı 80 Askeri Faşist Cuntasında hazırlanan anayasa gibi gerici, faşist bir anayasadır. Egemenlerin kâr paylaşımı ve keyfiyetlerinin kolayca hayat hakkı bulması haricinde başka bir amacı yoktur ve iktidar komprador kapitalistlerde olduğu sürece de olmayacaktır.

Lakin başta Türkiye Kürdistanı olmak üzere devam eden katliamlarla birlikte buna karşı bir savaşımla söz konusudur.

Bu savaşıma TKP/ML de yerini almış ve düşüncelerinin ışığı eşliğinde Halk Savaşı’nda ısrarcı bir hat izlemektedir. Geçmiş tarihte darbe süreçlerini ve bu süreçlerde karamsarlığı politik güzergah ilan edenlerin, savaş koşullarını görmeyen ve hatta red edenlerin en son koşmaya başladığı kulvarları fazlasıyla gördük ve halen de GYDK sayesinde görmekteyiz. Darbe öncesi süreçleri darbe sonrasında daha faşizanmış gibi değerlendirerek kendilerine parlamentarist bir çizgi belirleyenler bugün tarih olmuştur. “Süreğen bir faşizmin” yani hak gasplarının süreklileştiği bir sistemde çözümler onun anayasaları arasında tercih yapmaktan değil,



mevcut koşullara rağmen kitleyi mücadeleye seferber etmekten ve onu mücadeleciler bir siyasi çizgiye yönlendirmekten geçer. Bunun aksine olan tavırlar, yani karamsarlıktan kendisinin iktidar olmadığı bir sistemde iki anayasadan birine sarılma taktiği “akıllı olmayan devrimcilere özgü anarşistçe bir davranış biçimidir!”

### **Ustalardan ve Komünist Önderlerden Öğrendiklerimizle Yol Almalıyız**

Tüm kitlemiz ve faaliyetçilerimiz bilmelidir ki kızıl bir güzergâh ukalaca kendisinin usta kalifiyesinde olduğunu iddia etmekten değil, Komünist Ustaların ve önderlerin deneyim ve tecrübelerinden yola çıkarak bugünü sağlıklı bir şekilde yorumlamaktan geçer. Parlamento seçimlerine ilişkin yazıları kendi oportünist güzergahlarına rehber edinenler elbette Lenin’in Duma seçimleri ile Türkiye’nin Anayasa tartışmalarını aynı kefeye koyacaktır. Oysaki aynı Lenin (belki Hizipçiler başka bir Lenin okumuş olabilir) parlamento konusunda boykot mu katılım mı sorularına yanıt verirken bu durumu sistemin onayı mı reddi mi diye görmemiştir.

Çünkü kendisi mevcut sistemin anayasasını oylamak gibi bir deneyimi hiç yaşamadığı gibi bizzat o anayasaya ve onu yazanlara karşı iktidar mücadelesi vermiştir. Tersine bir tutum, yani anayasa referandumunu ile Duma (Çarlık dönemi Rus Parlamentosu) seçimlerini aynı kefedenden değerlendirmeye tabi tutmak, bu vesile ile iktidar mücadelesi verenlere ve bu mücadeleye destek olanlara “gidin eskisini onaylayıp yenisini reddedin” demek veya “Ona da hayır, buna da hayır, zaten hayır demek için hayır” gibi söylemlerle Şafak Revizyonistleri’nin anayasacı ve düzen içi tutumlarının bile gerisine düşmektir. Anayasa tartışmasına bakış, tıpkı parlamento ele aldığımızda da olduğu gibi “taktik” bir mesele olarak görülebilir, ancak bir parlamento seçimleri gibi olmadığı da açıktır.

Anayasa meselesi parlamentodaki kürsü hakkı meselesi ile denk ve eş değildir, olamaz! İçinden geçtiğimiz sürecin özellikleri ve her sandık ve seçim sonrası faşist diktatörlüğün saldırılarına daha fazla meşruiyet kazandırma aygıtına dönüştürdüğü bir gerçektir.

Üstelik sandıktan çıkanların yok sayıldığı, ne pahasına olursa olsun devletin bekası için sandık sonucunun kabul edilmeyeceğinin pratikte ispatlandığı bir süreçten geçiyoruz.

Kaldı ki boykot yeni anayasaya mı hizmet eder gibi geçmiş seçimlerde Kemalistlerin özelelikle dillendirdiği bir bakış açısına cevap vermeye tenezzül etmemekteyiz, çünkü iradi konan bir boykot tavrının hizmet edeceği tek yer Halk Savaşı ve mevcut sömürücü sistemin reddidir.

Tüm yoldaşlarımızı ve komitelerimizi çizgisine yani gerçek önderliğine sahip çıkmaya, boykot tavrının aktif bir A/P’sini yapmaya ve bu gündemi ezilenlerin gündemi haline getirmeye çağırıyoruz. Açıktır ki faşizmin saldırıları ile kendini bu denli teşhir ettiği, örgütsüz halk yığınlarının örgütlülüğün ihtiyacını bu denli hissettiği bir dönem daha yaşamadık. Bu ihtiyaca yanıt olma yerine “sandıkta hayır çıkarsa kurtuluruz” propagandasına geniş kitlelerin mahkûm edilmesi affedilmez bir politik hata olacaktır. Bugün sınıfa ve devrime karşı olan görevlerimiz asli duruşunu korumalı, yanlışlarla olan ideolojik ve politik mücadelemiz ise bununla yürüyüşüne devam etmelidir.

**YAŞASIN PARTİMİZİN İDEOLOJİK-POLİTİK - ÖRGÜTSEL BİRLİĞİ!**

**HİZİBİ MAHKÛM ET, PARTİ BİRLİĞİNDE İSRAR ET!**

**YAŞASIN HALK SAVAŞI!**

**YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM**

**TKP/ML - YURT DIŞI KOMİTESİ (YDK)**

**TKP/ML - AVUSTURYA ÜLKE KOMİTESİ**

**TKP/ML - İSVİÇRE ÜLKE KOMİTESİ**

**TKP/ML - FRANSA ÜLKE KOMİTESİ**

## BOYKOTA DÖNÜK TEPKİ DEVRİM İDDİASINDAKİ AŞINMAYI YANSITTIYOR!

Referandum, temsil kurumlarının görev, yetki ve sorumluluklarının yeniden tanımlanmasını, bunlardan parlamentonun neredeyse baypas edilmesi, bakanlar kurulunun ise etkin cumhurbaşkanının kuklası haline gelmesini, kenar süsü olmasını içeriyor. Bu değişiklikten emekçi kitleler, ezilen ulus, inanç ve ezilen cins etkilenecektir. Bununla birlikte gündeme getirilen değişikliğin komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının iç meselesi olduğunu da hatırlatmamız gerekiyor.

16 Nisan'da kurulacak olan sandık, muhtarlık, belediye, parlamento, cumhurbaşkanlığı gibi temsil kurumlarının seçimi için değil cumhurbaşkanlığı sistemi diye kodlanan

sistem değişiminin onaylanması için kuruluyor. Kitlelerden kabul görmemesi halinde bugün ki sistem sürdürülecektir. Böylece kitleler kendilerine ait olmayan, kendilerine düşman, bugünkü sistem mi, cumhurbaşkanlığı sistemi mi gibi bir tercihle karşı karşıya kalmıştır.

Anayasa değişikliğini içeren maddeler Türk hakim sınıfları ve efendileri emperyalistler tarafından reddedilemez niteliktedir. Emperyalistler ve işbirlikçisi CHP gibi partiler "diktatörlük" karşıtı demokrat, demokrasi yanlısı değildir. Dolayısıyla onlar kendi sınıf çıkarlarıyla kendi klik çıkarları arasında kalmıştır. Hakim sınıflar arasındaki çelişkinin uzlaşmazlığı ilkesi, kendi çıkarları ile çelişmesi halinde sınıfının genel çıkarları değil kendi ya da kliğinin çıkarları yönünde işleme demektir. CHP'nin bugünkü değişiklik karşıtlığı bu özel durumdan başka bir şey değildir.

Referandum esasında iki büyük kampa ayrılmış kliklerin geleceğiyle ilgilidir. Referandum, biri AKP'de diğeri CHP'de kendini bulan bu iki kliğin arkalarına yedek güçleri de alarak sürdürdüğü çatışmanın yeni bir momentidir.

MHP, bu çatışmada merkez gücü AKP ile, diğer gücü CHP ile birlikte hareket ettiği bir parçalanmaya uğramıştır. Diğer Saadet, BBP gibi milli burjuvazinin sağ kanadını temsil eden partiler de MHP ölçeğinde olmasa bile bir ayrışma yaşıyor. Hayır-Evet denklemi içinde kaldıkça CHP ve AKP gibi iki büyük parti tarafından belirlenmek kaçınılmaz oluyor.

CHP'nin belirlediği kesimler dışında devrimci-demokrat-yurtsever güçlerin çok önemli

bir bölümü de "hayır" diyor. Bu bölümün "hayır"ı kendi içinde olduğu gibi CHP'den de farklı bir "hayır" dır. CHP'den farklı bir "hayır" demelerine rağmen

referandum konusu nedeniyle zımnî olarak CHP'nin belirlediği "hayır" cephesinin parçası durumundadırlar. Bunun böyle olmasının temel nedeni "hayır"ı ilkesel nedenlere dayandırmamış olmalarıdır. Bu "hayır"cular, "kitleler içinde ajitasyon imkanı", "güçlerin motivasyonu", "kitlelerden kopmamak" gibi gerekçelere dayanarak "hayır" diyorlar. Oysa bu ve benzeri nedenler her tercih özgülünde geçerli nedenlerdir. Uç bir örnek olarak "evet" denilmesini alalım. "Evet" de ajitasyon, motivasyon, kitlelerden kopmama imkanı doğurur. Soruna yaklaşım genel kıstaslardan mahrum, ilkesel zeminde gerçekleşmediği için üretken, verimli tartışmalar, anlamlı sonuçlar üretmiyor. Diğer konularda olduğu gibi "seçim-sandık" sorununda da referansımız MLM'dir. Hatırlanacağı gibi bolşevikler seçimler karşısında hem boykot hem de katılım tavrı sergilemiş, her iki taktiği de kullanmışlardır. Bolşevikler tavırlarını devrimin o anki gelişme aşamasından bağımsız olarak asla düşünmediler. Örneğin Buligin Duması'nı veya Birinci Duma'yı, devrim yükseliş aşamasında olduğu için boykot etmiş, Üçüncü Duma'ya ise



yükselişin henüz geri düzeyde olması nedeniyle katılmış, devrimin yükselişi için mücadelenin parçası olarak Duma kürsüsünden yararlanma kararı almışlardır.

Seçimler konusunda bolşevikler ve menşevikler arasında esas ayırım, menşeviklerin temsili organlar için yapılan seçimlerde hiçbir koşula bağlı olmaksızın katılmaları, bolşeviklerin ise nesnel koşullara bağlı bir tavır geliştirmeleridir. Rusya'da seçimlere katılımı tamamen reddeden sol-boykotçu tavrıyla, bütün seçimlere katılım biçiminde menşeviklerin gösterdiği sağ bir tavır söz konusu. Bu iki uç tavır dışında bir de bolşeviklerin tavrı var. bu üç farklı tavır Lenin'in cümlelerinde şöyle ifade edilmiştir: "Otzovizmin ve ultimatizmin devrimin şu ya da bu anında temsili organları boykot uygulamasının kimi örneklerinden, karşı devrim döneminde de bolşeviklerin taktiğini karakterize eden bir özellik olarak bir boykot çizgisi çıkarma çabaları, bu akımların aslında devrimin o anki gelişme aşamasından bağımsız olarak toptancı bir şekilde bütün temsil organları vaaz eden menşevizmin öteki yüzü olduklarını gösterir." Otzovizm ve ultimatizm, RSDİP içerisinde çıkan ve boykotçuluk olarak karakterize iki akımdı. Seçimler karşısında tıpkı bu iki akım gibi hep boykotçu veya menşevikler gibi hep katılımcı çizgiler bizim ülkemizde de mevcuttur. Seçimlere katılım veya boykot tavrını günlük politika değil devrimci durumun yükselişine göre belirleme biçimindeki doğru yaklaşım, proletarya partisi (PP) açısından da bir süre belirsiz kalmış, sol-boykotçu tarz bir süre etkin olmuştur.

Seçimlerle ilgili Leninist yaklaşım, devrimin o anki gelişme aşaması ya da aynı anlama gelmek üzere devrimci durumun düzey ve seyri üzerinden şekillenir. Belirleyici ölçüt bu olduğuna göre, akla devrimci durumun görece düşüşteyken seçimlere katılmak yerine boykot etmek Leninist görüşle çelişmez mi sorusu takılıyor. Bunu yanıtlayalım: Seçimlere katılım (ya da boykot) Rusya'da Duma'ya katılmak, böylece parlamento aracından yararlanmak biçimindedir. Lenin bunu "temsili organlara katılım" olarak ifade etmiştir. Dolayısıyla bolşeviklerin katıldığı ya da boykot ettiği temsil organlarıdır. 1905 ve 1906 Rusyası devrimci durumun bir hayli yüksek olduğu yıllardır.

Bu yıllarda boykot "dolaysız devimci yol"u güçlendiriyordu. O koşullarda parlamentodan yararlanmak fikri devrimi oyalamaya, önünü kesmeye hizmet ediyordu. Fakat devrimin ezildiği, devrimci durumun ve dalganın geri çekildiği 1907 ve izleyen yıllarda "Duma kürsüsünden yararlanmak son derece önemli bir görev haline" geliyor (Lenin). 16 Nisan 2017 günü gerçekleşecek seçim, temsili organlardan yani kürsüsünden, koltuğundan, devrimin gelişmesi yönünde yararlanacağımız herhangi biri için yapılmıyor. Bu seçim faşist parlamenterist sistemin revize edilmesi hakkındadır.

Devrimin bugünkü gelişim koşulları içerisinde bir parlamento seçimi olsaydı, katılmak, desteklemek bir sorun olarak önümüzde durur ve biz bunu netleştirmeye çalışırdık. Oysa bugün, baskı ve egemenlik aracı olan iktidar organları arasındaki güç dağılımı ve ilişki biçimi için sandık kuruluyor. Anayasalar daima fiili olanın resmileştirilmesidir. AKP'nin hükümet olması ve on beş yılı bulan kesintisiz yönetimin o güne kadar iktidar olanaklarından yeterince yararlanmayan bir hakim sınıf kliğinin bu imkanlarla buluşmasıydı. Bu klik için devlet iktidarı üzerinde egemen konumunu korumak belirleyici bir sorundur. İdeolojik ve siyasal üstyapı özgülünde gerçekleştirdiği bütün değişimler bu biricik sorun içindir. Üstyapısal değişimlerin toplumsal yapıdaki değişimlerle el ele gittiğini belirtelim. Geride bırakılan on beş yıl sonucunda devlet iktidarı geleneksel iktidar güçlerinden iktidarın yeni hakimi olan AKP kliğinin eline geçmiştir. Devletin iktidar organlarının tanık olduğu ve sonucunda AKP kliğinin ağırlık kazandığı sınıf içi çatışma, gelinen aşamada fiili durumun yasallaştırılmasına evrilmiştir.

İktisadi, sosyal ve siyasal ilişkileri tanımlayan ve bu ilişkilere meşruiyet kazandıran özelliği nedeniyle anayasalar kitlelere yaptırılır (!). böylece toplumsal rıza alınmış olur ve kitlelerden oyladıkları metne tabi olmaları istenir. Sistem içerisindeki yeri ve rolü nedeniyle anayasa "yapımı" değişikliğiyle ilgili her seçimde partimizin tavrı boykot olmuştur. Generallerin damgasını taşıyan 82 anayasasında da 2007 ve 2010, anayasanın kısmi değişimini içeren referandumlarında da tavrımız boykot olmuştur.

Partimiz anayasa oylamasını içeren bu üç seçim gibi gündemdeki referandum hakkında da boykot kararı almıştır. Farklı zamanlarda gerçekleşmiş olmasına rağmen herbirini boykot etmemiz partimizin boykotçu olduğunu değil anayasa oylaması karşısındaki tutarlılığını gösterir. Tutarlılık kavramını 2010 referandumunda “emekçilerin ve ezilenlerin boykot cephesi” içerisinde yer alan ya da burada yer almayıp boykot tavrını benimseyen ve üstelik boykot cephesini parlamenterist bir kavrayışa sahip olmakla eleştiren yapılara atfen kullanıyoruz. 2010 referandumu “yetmez ama evet” diyen liberal solun teşhirini getirmişti. Sözü ettiğimiz boykot cephesi “hayır” diyen ilerici demokrat güçleri ise haklı olarak CHP’nin kuyruğuna takılmakla eleştirmişti.

Devrimci-demokrat-yurtsever güçlerin ağırlıklı bir bölümünün emekçilerin ve ezilenlerin boykot cephesi altında toplanması anlayış olarak anayasa olgusuna yaklaşımla birlikte söz konusu değişiklik metninde ezilen sınıf, inanç ve cinse, bu kesimlerin çıkarına dönük hiçbir şey olmaması ve Kürt ulusuna, onun demokratik taleplerine olan yaklaşımıdır.

Kürt halkının yaşadıkları düne göre misliyle artmıştır. 2016 temmuzundan bu yana Kürt halkına neler yaşatıldığını, onun silahsız zeminde siyaset yapan vekilden belediye başkanı, meclis üyesine; il-ilçe yöneticilerinden her düzeyde örgütçüsüne neler reva görüldüğüne hiç girmeyelim. Yalnızca Cizre’nin bodrumlarını, Mehmet Tunç hevalin Kürdistan semalarında hala asılı duran sesini, kaldırımında upuzun yatan Taybet Ana’yı hatırlayalım. 2010 referandumunu boykotla karşılayan güçlere haziran seçimlerinin iptalini, kasımda cebren sandığın yeniden kurulmasını, OHAL’i ve kapatma, tutuklama saldırısını vs hatırlatalım. Hakim sınıflar arasındaki çatışmanın parçası olarak gündeme getirilen ve meşruiyetini kitlelere oylatarak sağlayan bu referandum oyununa boykotla, emekçilerin ve ezilenlerin en geniş kesimlerinin dahil edildiği bir boykot cephesiyle yanıt vermek için 2010’dan daha mı az nedenimiz var?

Evet-Hayır sarmalı içerisinde referandum oyununun figüranı olmak mı, kendilerinin dahi OHAL’de referandum mu olur dediği seçime cepheden bir tavırla cevap vermek mi? Partimiz kit-

leleri meşruiyeti için ihtiyaç duyulduğu bir oyun için sandığa çağırmayacak, sistem değişikliği sorununu halkın sorunuymuş gibi görülmesine katkı sunmayacaktır.

Türkiye’nin siyasi koşulları 2015 Haziranına girerken ki gibi değil. Bu açık. Karşı devrim açık, yoğun ve yıldırıcı bir baskıyla geliyor kitlelere ve onun güçlerine. Ezilenlerin ve emekçi kesimlerin bir bölümü için Tayyip ve onun partisi bir dakika dahi tahammül edilemezdir. Tayyip-AKP bu kesim açısından yaşadığı tüm baskıların olumsuz gidişatının simgesidir. Aynı kesimin neredeyse diğer yarısı için Tayyip ve partisi, arkasında durulması, desteklenmesi gerekendir. Bir kesim için nefret, diğer kesim için sevgi objesidir. Dolayısıyla Tayyip kazanmasın diyen kitleler için faşist parlamenter sistem lehine, Tayyip kalsın diyen kitleler içinse faşist cumhurbaşkanlığı sistemi lehine tercih kullanılmaktadır. Görüldüğü gibi kitleler, geleceklerini ya da onunla ilişkili bir sorunu değil evet-hayır ikiliğiyle birlikte kliklerden birinin lehine olacak bir durumu onaylamaya mecbur bırakılıyorlar.

Bu “kırk katır ya da kırk satır” gibi bir tercihtir. Kitlelerin örgütlü güçlerinin, devrimci-demokrat ve yurtseverlerin görevi kitleleri, sokuldukları evet-hayır koridorundan (ya da kapanından) çıkartmak, onların en ileri, en devrimci güçleriyle buluşmak olmalıyken, onlar bunun tersi bir tavır sergileyerek evet-hayır denklemi içerisinde kalmış kitlelerinkine benzer bir açmaza düşüyorlar. Siyasal, örgütsel ve pratik açıdan devrimci çizginin aşınmasıyla ilişkili açıklayabileceğimiz bu durum, bir yanılla çatışmasızlık sürecinden, diğer yanılla 2015 temmuzundan itibaren girdiğimiz ağır baskı koşullarından beslenmiştir. “Hayır”ı parlamenter sistemle ya da koalisyon olasılığının sunduğu olanaklarla, şeriat tehdidiyle gerektirmek, devrimci çizgideki aşınmadan azade düşünülemez.

“Tek adam diktatörlüğü” gerçekleşecek diye referandum tavrını “hayır” yönünde belirleyen devrimci-demokrat güçlerin düştüğü durum hazine. Bir kere sınıfların karşılıklı ilişkisi ve sınıf egemenliği dünyasında bireyin, kişinin değil sınıfın diktatörlüğü olur. Hadi diyelim ki bir kişi bütün bir hakim sınıfın iradesini gasp etmiş, bu sınıfı dışlayarak yönetimi gerçekleştiriyor

olsun. Peki ama iradesi gasp edilen egemen sınıfın derdi ne zamandan beri onu yıkmaya, parçalamaya azmetmiş komünistlerin, devrimcilerin derdi oluyor? Egemen sınıfları ve onların devletini cepheden karşıya alırken, bugün devrimci yapılara bir düzen içicilik musallat olmuştur. Boykot tavrının bu ölçekte tepkiyle karşılanması, lanetlenmesi yukarıdaki durumdan bağımsız düşünülemez.

İdris Balüken'in açıklamasını hatırlayalım. Kemal Göktaş'a verdiği röportajda (6 Şubat 2017, Cumhuriyet) HDP seçmenleri arasında hatırı sayılır bir boykot eğilimi olduğu sorusuna Balüken, yaşananların bazı HDP seçmeninde o tür bir duygu yarattığını, Kürt halkının referandumla ilgili olarak kapsamlı bir meşruiyet tartışması yapmak istediğini söylüyor ve devamında "bölgede ciddi bir boykot olsa bu dünya siyaseti, ortadoğu denklemi açısından farklı tartışmalar açabilir. Dolayısıyla herkesin HDP'nin ülke bütünlüğü ve demokrasi açısından ne kadar hassas davrandığını görmesi gerekir." diyor.

Balüken, Kürt halkının TC'ye olan düşmanlığını, TC'den gelecek her girişime karşı tepkisini biliyor. Biliyor ki boykot çağrısı Kürt halkından kuvvetli bir karşılık bulacaktır. O, bu çağrıyı yapmaktan kaçıyor. Bunun yerine, dünya siyaseti-ortadoğu denklemi üzerinde etkili olacak boykot hamlesini yapmıyoruz diyerek faşist parlamenter sistem savunuculuğuyla

Türk hakim sınıflarına göz kırıyor. Hakim sınıfların bir yönetememe krizi

yaşadığı, bunun önümüzdeki süreçte daha da boyutlanacağı aşkar.

Kriz, yönetme araçlarının işlevselliğine bağlı bir sorun değildir. Örneğin parlamenter sistemin tıkanması sonucu oluşmuyor. Faşist parlamenter sistemin tıkanmasını da içine alan yönetememe krizi, belli başlı sorunların-çelişkilerin, eskisi gibi yönetilemez olmasıdır. Ülkemizde

yönetememe krizini besleyen bir diğer olgu dış sorunlardır. Türk hakim sınıfları emperyalist politikalara bağımlı, onlara eklenmiş bir dış politikaya sahiptir. TC'nin Amerika-Rusya arasında sörf yapması, bağımsız bir politika izlemesi, bir görüntüden ibarettir. Kendini dayattığı Suriye sorununda olduğu gibi son ana dek kendi politikasında ısrarcı olması elbette gerçektir fakat taşların üst üste gelmesine, yani şansa kaldığı için, sonuç alıcı ya da hakim sınıfların ifadesiyle oyun kurucu değildir. Bölgenin yaşadığı bugünkü karmaşa özel olarak Suriye ve Suriye Kürdistanı'nda yaşanan gelişmeler, içteki sorunlarla birleşip büyükçe bir ekonomik ve siyasi kriz, ve bunların ortak paydası olan yönetememe sorunu ortaya çıkarmaktadır. Başkanlık sisteminin bu krizle ilişkili bir yönü elbette mevcuttur. Fakat onun doğurduğu ve onu çözmek üzere geliştirilmiş değildir.

**Referandumda çıkacak sonuç ne olursa olsun egemenlerin yönetememe sorunu devam edecektir.**

Sorun burada söz konusu krizin gelişim eğilimidir. Bütün olguların gösterdiği, krizin büyüyeceği, devrimci durumun yükseleceğidir. Boykot çağrımız daha güçlü çatışmalar için, kitlelerin bugünden hazırlanmasının bir parçası olarak görülmeli, böyle ele alınmalıdır. Bu kaçınılmaz olarak, öncü güçlerin yani tüm örgütlülüğün kendini siyasal ve örgütsel olarak daha büyük mücadeleye hazırlaması anlamına gelir. Üzerinde durmamız, yoğunlaşmamız gereken sorun, tam da bu hazırlık sorunu, bu sorunun siyasal, örgütsel boyutlardaki karşılığıdır.

**Bu soruna yoğunlaştığımız ve bu sorunla bütünleştiğimiz ölçüde faaliyetlerimizden ve-  
rim, örgütsel ve siyasal alanda sıçrama kay-  
dederiz.**



## “Hayalleri” Gerçek Olmayacak, Siyasal Çizgimizden “Firarları” Soluksuz Kalacaktır!

Tarihsel hafızamız bir kez daha tanığı olduğumuz gelişmelere kapısını aralamıştır. Ne proletaryanın iktidar mücadelesine sırtını dönenlerin kavga kaçkınılığı ilktir ne de kızıla boyanan tarihimizi lekelemeye kalkışanlar son olacaktır. Sınıf mücadelesinin turnusol görevi gördüğü her keskin dönemeç kendilerine yeni bir sicil yazmaya çalışanları karşımıza çıkaracaktır. Yabancı olmadığı, bu iflah olmazlığın tecrübe edemediği Proletarya Partisi'nin çizgisine her kast etmenin hüsrana sonuğlandığıdır.

Ülkemiz toprakları üzerinde 45 yıllık bir mücadele serüvenine sahip bulunan Proletarya Partisi'nin komünist çizgisini tasfiyeye yönelen, her türlü kuralsızlığı ve itibarsızlaştırmayı pusula edinmiş iflah olmazlıkla bir kez daha karşılaşmış bunuyoruz. Tarihsel süreç boyunca hep aynı karakteri taşıyan, her türden tasfiyeciliğın, darbeci ve hizipçi kalkışmanın yaptığı kader birliğı/akibet ortaklığı ise bir tesadüf değildir. Aynı yolun yolcuları olarak ne gittikleri yol bir sır, ne de indikeri durak bilinmezdir! Sınıf mücadelesinin dışına, halkın ve devrim mücadelesinin uzağına düşmeye; kimliksizleşme, yozlaşma ve çürüme durağına inmeye mahkumdurlar.

Siyasal kimliksizleşmede kaydettikleri mesafe, devrim ve komünizm şehitlerini anma ve sahiplenme sahtekarlığıyla level atlamıştır. Gizli-açık hizip faaliyetleri gelinen aşamada devrim ve komünizm şehitlerini anma gündemi kullanılarak deklare edilmiş, ifşa olmuştur. Devrim ve komünizm şehitlerini andığımız Ocak ayı vesilesiyle yapılan “açıklama” şehitleri sahiplenmenin, anmanın değil yaşamlarıyla feda oldukları ideolojik, siyasal ve örgütsel çizginin terkedilmesinin ilanı olmuştur. Bu terkedişin bir süredir çeşitli şekilde görünür yanları bulunsa da devrim ve komünizm şehitlerini anarak kendilerine itibar(!) kazandırmanın, istismar etmenin yolunu tercih etmişlerdir. Şehitlerimizin izlediğı ve yaşamlarını feda ettiği çizgiyle ilgisi kalmayanların, amaçlarından ve ideallerinden

kopanların, şehitlerimizi “anarak” kendilerine bir değer katamayacaklarını peşinen söylemeliyiz.

Şehitlerimiz; siyasal, ideolojik ve örgütsel tutumlarıyla, Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm mücadelesi uğruna vazgeçtikleri yaşamlarıyla tarihsel rollerini oynamış, görevlerini yerine getirmişlerdir. Şehitlerimizin yarattığı değerlerin tasfiyeciliğın hizip çıkarları için kullanılmaya değil, yürüdüğü yolu adımlamaya, amaçlarını ve yarım kalan düşlerini gerçekleştirmeye ihtiyacı vardır. Bu yolu yürüyecek, amaçlarını ve yarım kalan düşlerini gerçekleştireceğimizden kimsenin şüphesi bulunmasın!

### Partizan Şehit Ve Tutsak Aileleri olarak;



şehitlerimizin yaşamlarını sakınmadığı, canlarını verme pahasına savunduğı çizgiyi takip etmek, tuğla tuğla bedenleriyle yükselttikleri mücadeleyi büyötmek boynumuzun borcudur. Bu borcu siyasal, ideolojik çizgimizde sebat ederek, politik ve örgütsel görevlerimize sarılarak yerine getirebilir, ödeyebiliriz.

Onlardan öğrendiğimiz; devrim ve komünizm davasına inanç, çizgiye bağlılık, halka güvendir.

Onlardan öğrendiğimiz; kendi çıkarlarını halkın ve devrim mücadelesinin üstünde tutanlara, değerlerimizi cölüs gibi harcayanlara, gaspedenlere set olmaktadır.

Onlardan öğrendiğimiz; devrim ve komünizm mücadelesini yolundan alıkoymaya çalışan,

tasfiyeye yönelen burjuva reformist anlayışlara, darbeci, hizipçi kalkışmaya karşı amansız tavır alışı içerisinde olmaktadır.

Onlardan öğrendiğimiz; elden ele devrettikleri kızıl bayrağı her türden küçük-burjuva reformist anlayışların şemsiyesi altına çekmek isteyenlere karşı daha da yükseklerde dalgalandırarak yanıt olmaktadır.

Onlardan öğrendiğimiz; faşist-feodal düzenin saldırılarına değil şehitlerimizin mirası ve gözbebeği gibi korumayı vasiyet ettikleri Proletarya Partisi'ne karşı birleşenlerin siyasal kimliksizleşmesine, ideolojik, politik iddiasızlığına, yozlaşmasına karşı bulunduğumuz her alanda mücadele etmekten geri durmamaktır.



Şehitlerimizden öğrendiklerimizi uygulamaktan, emanetlerini ve değerli hatıralarını korumaktan bir an olsun vazgeçmeyeceğiz. Bu nedendir ki referansımız şehitlerimizin ve tutsaklarımızın faşist-feodal düzene karşı giriştiği can bedeli mücadele, her türden kavga kaçıklığına aldıkları siyasal, ideolojik ve örgütsel tutum olacaktır.

Bizler bu tutumun kararlı birer takipçisi, sahiplenicisi ve yaşatanı olacağız. Günü ve geleceği kendi tasfiyeci hizip çıkarlarına göre yaşamaktan başka bir ufku bulunmayanlara, siyasal birlikten yoksun şekilde aynı kadraya girenlere söyleyecek sözümüz, değerlerimizin üstünde tepinmelerine müsaade etmeyecek gücümüz bulunmaktadır! Şehit ve tutsak aileleri olarak "bozguncu"ların irademizi gaspetme girişimleri karşısında tavrımız ne idiyse değerlerimizi ve mirasımızı gaspa yönelen "yalan söyleme

şampiyonlarına da" tavrımız aynı olacaktır. "Hayalleri" gerçek olmayacak, siyasal çizgimizden "firarları" soluksuz kalacaktır.

Kendilerine yazmaya çalıştıkları sicil siyasi kimliksizlikle birlikte kolektifin olanaklarını faşist-feodal düzene karşı değil bizlere karşı bir silah olarak kullanmaya başlamalarıdır. Bu nedendir ki affa uğramayacak denli bozulmuş bir sicil ile kayıt altına alınmışlardır. Şehitleri andığımız etkinlikler kolektifin olanaklarında kendisine yer bulamazken yürütülen her çalışmayı kendi hanelerine yazmak ve göstermek için burjuva kalemşörlere şapka çıkartacak maharetler sergilemişlerdir. Kitlelerin manüple edilmesinde söylenen yalanların haddi hesabı yokken, Partizan adını unutturmak istercesine yürütülen her çalışmayı mülkü olarak gördükleri Özgür Gelecek "okurları" adına not düşecek kadar ucuza kaçmayı seçmektedirler. Partizan Şehit Ve Tutsak Aileleri olarak adımıza kodlanan ve hiçbir beyhudelikle unutturulması mümkün olmayan bu temsil oluşun daha güçlü şekilde varolması kaçınılmazdır. Hem de "geçici" bir varolma hayaliyle bunun yapılmak istenmesi sadece kötü bir ironidir!

Kayıplarımız ağır, yaralarımız tazeysen, Aliboğazi'nde ölümsüzleşen üç halk savaşçısı attığımız sloganlarda isimsizken; beş kızıl karanfilimizin ölümsüzlük yıldönümünde tasfiyeciliğe çatmak, darbeciliğe ve hizip kalkışmasını mahkum etmek görevlerimiz arasında, "herkes görevini yapsın" talimatına uygun olarak yer almaktadır.

**Tüm şehit ve tutsak ailelerimizi bu bilinçle tasfiyeciliğe, darbeci hizip kalkışmasına aktif tavır almaya çağırıyoruz!**

**Tasfiyeciliği, darbeci hizip kalkışmasını mahkum edelim!**

**Devrim ve komünizm şehitleri ölümsüzdür! Yaşasın şehit ve tutsak ailelerinin örgütlü mücadelesi!**

**Partizan Şehit Ve Tutsak Aileleri  
02 Şubat 2017**

## Örnek Komünist Grigoris Konstantopoulos, Atina`da Kitlesele Şekilde Sonsuzluğa Uğurlandı !



Enternasyonal proletaryanın komünizm mücadelesinde Yunanistan coğrafyasında etkin rol alan, önderlik eden YKP/ML'nin kurucu önderlerinden aynı zamanda TKP/ML'nin Onur üyesi olan komünizmin yılmaz savunucusu 23 Ocak 2017'de kaybettiğimiz Yunanlı komünist Grigoris Konstantopoulos, 28 Ocak 2017'de Atina`da kitlesele şekilde sonsuzluğa uğurlandı.

Grigoris yoldaşın kaybı, başta Yunanistan halkından devrimcileri olmak üzere, Türkiyeli devrimcileri Partizan yoldaşlarını ve enternasyonal dünya devrimcileri ile komünistlerini derinden üzdü. Atina`da Grigori yoldaşı son yolculuğuna uğurlamak üzere içinde YKP/ML, TKP/ML ve Yunanlı devrimci örgüt ve sendikalarında olduğu yüzlerce demokrat, devrimci komünist ve dostları mezarlıkta toplandı. Onlarca demokrat, devrimci, Komünist örgüt ve kurum anmaya çelenk yollamıştı. Anma etkinliğine saygı duruşu ardından, YKP/ML Merkez Komitesi adına yapılan konuşmayla başlandı. Onlarca devrimci kurum temsilcisi ve Mücadele arkadaşları, yoldaşları Grigoris anısına konuşmalar gerçekleştirdiler. Anılarını paylaştılar. Duygulu onların yaşadığı anmada sıklıkla” Grigoris yoldaş ölümsüzdür !” “ Komünizm mücadelesinin neferi yoldaş Grigoris ölümsüzdür !” “ Grigoris yoldaş mücadelemizde yaşayacak !” gibi Yunanca ve Türkçe sloganlar kitlesele şekilde haykırıldı. Gregori yoldaşın tabutuna YKP/ML bayrağı yanında

TKP/ML bayrağıda konuldu. Toprağa verme merasimine geçilmeden önce Yunanlı bir yoldaş tarafından yunanca dilinde Enternasyonal marş seslendirdi. Enternasyonal marşa yumruklar havada kitlesele şekilde eşlik edildi.

Avrupa`dan anma merasimine katılan ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu ) heyeti adına da ATİK`i temsilen türkçe bir konuşma gerçekleştirildi, konuşma yunanca`ya da anında çevrildi. Konuşmanın bitiminden sonra, “ Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi “ sloganı haykırıldı.

Anmada TKP/ML temsilcisi, Merkez Komitesinin mesajını sundu, Mesajda **“BİR BÜYÜK KOMÜNİSTİ; YKP/ML ÖNDERİ VE PARTİMİZ ONUR ÜYESİNİ KAYBETTİK!**

Enternasyonal proletaryanın dava adamı, YKP/ML'nin kurucu önderlerinden, Partimiz TKP/ML'nin Onur üyesi komünizmin yılmaz savunucusu Yunanlı komünist Grigoris Konstantopoulos'u 23 Ocak 2017'de kaybettik.“ „Grigori'nin yaşamı boyunca Komünist mücadelede kesintisiz bir süreci vardır. Grigoris yoldaş 1983'den beri partimizle ilişki halindedir. Kardeş Partimiz YKP/ML ve Grigoris en başta partimiz olmak üzere tüm devrimci hareketlere, politik göçmenlere her türlü maddi, manevi ve politik desteği vermekten geri durmamıştır.



Partimiz, 7. Konferansında bu ilişkinin köklü ve derinliği üzerinden Grigori`yi Partimizin Onur üyesi yapmıştır.“ „Onun kavgası bizim kavgamızdır. O komünizmin yılmaz bir savaşçısı, son nefesine kadar sınıf mücadelesinin bir neferi ve aynı zamanda enternasyonal dayanışmanın en iyi öğretmenlerinden biriydi. Rahat uyu sevgili yoldaş. Umudun ve ideallerin mutlaka geleceği kuşatacaktır.”

TKP/ML temsilcisinin konuşmasının yunancaya çevrilmesi ardından, kitlesele şekilde **“ Yaşasın Partimiz TKP/ML, Yaşasın Partimiz YKP/ML”** sloganları güçlü şekilde haykırıldı.



## BİR BÜYÜK KOMÜNİSTİ; YKP/ML ÖNDERİ VE PARTİMİZ ONUR ÜYESİNİ KAYBETTİK!

Enternasyonal proleteryanın dava adamı, YKP/ML'nin kurucu önderlerinden, Partimiz TKP/ML'nin Onur üyesi komünizmin yılmaz savunucusu Yunanlı komünist Gregori Konstantinopoli'yi 23 Ocak 2017'de kaybettik.

1945'de dünyaya gelen ve henüz lise yıllarında devrim ve komünizm için mücadeleye atılan Gregori son nefesine kadar bu davanın çıkarları için politik mücadelesini yürütmüştür. 1960'larda Mao'nun Sovyet revizyonizmine karşı açtığı kıvılcık bayrağın sahiplenilmesinde tereddüt etmemiştir. Maoist gençlik oluşumunun içinde yer almakta tereddüt etmemiştir. O, BPKD'nin en iyi öğrencilerinden birisi olarak ideolojik, politik mücadelesini şekillendirmiştir. Albaylar Cuntası döneminde yaklaşık bir yıl boyunca illegal koşullarda mücadelesini yürütmüş, sonrasında bu cunta devrilene kadar Kanada'da politik bir mülteci olarak mücadelesine devam etmiştir.

Komünist mücadelede kesintisiz bir süreci vardır. Bugün örgütlü olduğu YKP/ML'nin kurucu önderlerindedir. Uzun süredir yaşadığı sağlık sorunları onu mücadeleden koparmamıştır. Tüm sağlık sorunlarına rağmen partisine, Yunanistan sınıf mücadelesine ve enternasyonal proleterya son nefesine kadar hizmet etmiştir. Teorik ve politik çalışmalarını sağlık koşulları el vermemesine rağmen hiç eksik bırakmamıştır. Ölümle yüz yüze geldiği noktada dahi çalışmalarını tamamlayamamanın kaygısını taşımıştır. Ölüm onun için eksik kalanı tamamlayamama korkusunu ifade etmektedir. O gerçek anlamda bir komünist olduğunu her durum ve koşulda ispatlamayı başarmıştır.

Gregori partimizin "gregori babasıdır". 1983'den beri partimizle ilişki halindedir. Kardeş Parti YKP/ML ile olan ilişkileri inşa eden, örgütleyen bir rol üstlenmiştir. Partimizin yüzlerce kadrosuna, militanına doğrudan emeği geçmiştir. YKP/ML ve Gregori en başta partimiz olmak üzere tüm devrimci hareketlere, politik göçmenlere her türlü maddi, manevi ve politik desteği vermekten geri durmamıştır. Onun emeği partimizin her değerine, yarattığı her olumluluğa adeta sinmiştir. O en zor dönemlerde adeta partimizin aktif bir üyesi gibi hareket etmiş, partimizi kendi partisi gibi sahiplenmiştir. Her partimiz onda yoldaşlık ilişkisinin en güçlü, en karakterli ve samimi halini yaşamıştır. O partimize sadece emeğini değil, ruhunu, yüreğini açmıştır. Onun deyimiyle "TKP/ML bazen benim için YKP/ML'den daha önemlidir. Çünkü ben şehitleri gördüm, tutsakları gördüm, en ağır koşullarda yapılan devrimciliği gördüm. TKP/ML ile olan ilişkilerim, onun mücadelesi içinde kaybettiğim

yoldaşlarımın varlığı onu daha değerli kılmaktadır" diyecek kadar partilidir.

Partimiz 7. Konferansında bu ilişkinin köklü ve derinliği üzerinden Gregori'yi Partimizin Onur üyesi yapmıştır. O partimizin her sorununa bu edindiği sıfatla kafa yormuştur. Bu kimliğin kendisine verilmesini partimizle kurulan özel bir örgütsel ilişki olarak tanımlamıştır. Partimizin istediği her yardım ve destekte sadece bunu sunmakla değil, bunun en mükemmel şekilde nasıl örgütleneceğine kafa yorarak dahil olmuştur. O partimizin ideolojik-politik sorunlarına, yanlış ve hatalarına karşıda bir partili gibi yaklaşmıştır. Bu noktada mücadelesini sürdürmüştür.

Son olarak Nisan 2015'de Almanya merkezli yapılan operasyonda soruna karşı duyarlılığı henüz tazeliğini korumaktadır. YKP/ML'nin önderliğinde etkin ve güçlü yürüyen bir kampanyada onunda tüm olumsuz sağlık koşullarına rağmen özel ve etkin bir yeri vardır. O kendi yoldaşlarının tutuklandığını ifade ederek, bu saldırının Komünizm davasına yöneldiğini ifade etmiştir. Partisiyle birlikte bu noktada uluslararası düzeyde en güçlü ve etkili kampanyayı örgütlemeyi de başarmıştır. O yürüyemeyecek koşullardayken "yoldaşlarımı görmem lazım, moral olur belki beni görmeleri" diyerek 2016 sonlarında iki defa Münich mahkemesine gelmiştir. O tam bir yoldaş sevdalıdır.

Yunan komünist hareketinin değerli bir önderiydi o. Aynı zamanda Yunan devrimci ve sol hareketi içinde özel ve itibarlı bir yere sahipti. Büyük bir komünisti kaybettik. Acımız, kederimiz ve üzüntümüz oldukça derin. Partimizin yiğit ve eşsiz bir onur üyesini yitirdik. O 50 yıllık mücadele yaşamı ile komünist kimliği her durumda yaşatmayı başarmıştır. Yenilgilere karşı komünizm ve devrim mücadelesini örgütlemenin ve başarmanın zorunluluğuyla ilgilenmiştir. Yılgınlık ve umutsuzluk onun yaşamında yoktur.

Onun kavgası bizim kavgamızdır. O komünizmin yılmaz bir savaşçısı, son nefesine kadar sınıf mücadelesinin bir neferi ve aynı zamanda enternasyonal dayanışmanın en iyi öğretmenlerinden biriydi. Rahat uyu sevgili yoldaş. Umudun ve ideallerin mutlaka geleceği kuşatacaktır.

**TKP/ ML – MK (Türkiye Komünist Partisi  
Marksist Leninist Merkez Komitesi)**

## Avrupa'da Devrim ve Komünizm Şehitleri Anıldı! Şehitlerimiz, Kararlılığımızın Can Damarı ve Eşsiz Simgesidir!

Sınıflar arası mücadele kesintisiz bir biçimde devam ediyor. Bu amansız ve acımasız bir kavgadır. Ya bu zulüm ve sömürü düzeni devam edecek, ya da kan ve can bedeli bir karşı koyuşla, bu sistemden mağdur olanların birlikteliği sağlanıp onlara öncülük edecek güçlerin ödeyecekleri bedellerle, karanlığın efendileri zulüm altedilecektir. Bedel ödemek ve bedel ödetmek, bu uzun soluklu ve amansız kavganın olmazsa olmazıdır. Sınıflar mücadelesinin tarihi bu kaçınılmaz gerçeğin tanığıdır.

Partimiz TKP/ML de kurulduğu andan günümüze kadar, en değerli kadro ve militanlarını tereddütsüzce bu kavgada şehit vermektan kaçınmadı. Ülkemizdeki sınıflar mücadelesinin zorunluluğundan dolayı, bir savaş partisi olarak kendisini vareden TKP/ML, bu güne kadar, başta kurucu önderimiz İbrahim Kaypakkaya olmak üzere dört Genel Sekreterini, yüzlerce değerli kadro ve militanını tereddütsüzce bu onurlu kavgaya adadı. Partimiz birçok komünist önder ve devrimcilerin ocak ayında şehit düşmelerinden dolayı 1978 yılındaki ilk parti konferansında, ocak ayını „Parti ve Devrim Şehitleri Anma“ ayı olarak anılması ve kampanya şeklinde örgütlenmesi kararını aldı.

Bu karar doğrultusunda Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde Parti ve Devrim Şehitleri anmaları gerçekleştirildi.

**Fransa/Reims:** 22 Ocak 2017 tarihinde, Reims Mezopotamie Derneğinde Parti ve Devrim Şehitlerini anma etkinliği düzenledik. Anmamıza başta Partimiz TKP/ML'nin kurucusu, şer verip sır vermeyen komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaş şahsında, tüm dünyada devrim, demokrasi ve komünizm davasında şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başladık. Bir dakikalık saygı duruşunda bir yoldaşımız tarafından **PARTiZAN** andı okundu.

Sonrasında Reims/Partizan imzalı şehitleri anmanın önemine değinen, içinden geçtiğimiz süreçte revizyonizmin, reformist rüzgarların estiği özellikle içten ve dıştan yapılan tasfiyeci iç saldırılara karşı MLM bilimine simkiki sarılmamız



gerektiğinin elzem olduğunu belirten yazı okundu. Yazıda yarıca, '2016 yılı Türk-Kürt ulusu ve çeşitli milliyetlerden komünistlerin, devrim ve demokrasi mücadelesi yürütenlerin, özgürlük isteyenlerin, hakkını arayan ilerici kesimlerin katledilmesine yoğun şekilde tanıklık ettiğimiz bir yıl oldu. OHAL'le hız kazanan saldırılar sonrası estirilen terör havasıyla halkımızın baskı altına almak sindirmek ve korku psikoloji yaratılmaya çalışıldığını..' belirten yazıda, 'Böylesi katliamcı bir zihniyete karşı elbetteki Faşizme karşı direniş meşrudur! Diyenlerimiz de oldu. Silah elde toprağa düşen, özgürlük türkülerini dillerinden düşürmeyen yiğitlerimiz de oldu. Çatışarak diz çökmeyenler de oldu ve var olacağız da...' şeklinde vurgularda bulunulan yazıda, devamla ;

TKP/ML TiKKO gerillaları, 'Cengiz İçli, Özgüç Yalçın, ve Hakan Çakır ve Ersin Erel, Hasan Karakoç ve Murat Muş, Alican Bulut ve Samet Tosun, aynı zamanda katledilen üç yoldaşımızla birlikte 7 Kasım 2016 günü Çed Vadisi'nde düzenlenen hava operasyonunda barınakta katledilen ve haber alınamayan, cenazeleri verilmeyen DHKP-C'li gerillaları ile birlikte burada adını anamadığımız yüzlerce şehidimizi saygıyla anıyoruz' denildi. Sonrasında şehitler için hazırlanan Sinevizyon gösterimi sunuldu. Ardından TKP/ML YDK imzalı şehitlerimizle ilgili hazırlanan bildiri okundu. Bir kadın yoldaşımızın, 'Gülasör' şiirini genç bir yoldaşımızın çaldığı gitar eşliğinde okumasının ardından oluşturduğumuz koro ile devrimci marş ve ezgilerimizi hep birlikte söyleyerek sonlandırdık

**Fransa/Paris:** 12 Şubat 2017 tarihinde, Fransa'nın



Paris şehrinde Parti ve Devrim şehitleri anması gerçekleştirildi.

Anma „Vartnikten Alibogazına direniş ruhuyla parti ve devrim şehitlerini anıyoruz.“ Çağrısıyla devrim ve konunizm sehitleti anması



yapılmıştır. Yapılan anma devrim ve komünizm şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Yapılan saygı duruşunda Partizan andı okundu. Etkinlikte Dünya devrim ve komünizm şehitleri anısına yapılan açılış konuşmasının ardından, TKP/ML MK ve TKP/ML YDK'nın açıklamaları okundu.

Şehitlere atfen hazırlanansinevizyon gösterimi sonrasında katılımcılara verilen söz hakları

sonrasında YDG'li genç yoldaşımızın şiir sunumuyla anma etkinlik sonlandırılmıştır.

**Avusturya/Viyana:** 27 Ocak 2017 tarihinde Viyana VTİD (Viyana Türkiyeli İşçi Derneği)'nde Parti ve Devrim Şehitlerini Anma etkinliği gerçekleşti. Yoğun katılım ile gerçekleşen “Parti ve Devrim Şehitleri Anma” etkinliğin açılış konuşması ve saygı duruşu ile başladı. Açılış konuşmasının ardından sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından güncel süreç ile ilgili konuşmalarla devam eden etkinlik çoşkulu bir şekilde şiirler ve marşların okunmasıyla sona erdi.

**İsviçre/Basel:** 08 Şubat 2017 tarihinde İsviçre Partizan Devrim ve Komünizm Şehitleri anmasını Basel şehrinde gerçekleştirdi.

Anma etkinliği açılış ve saygı duruşu ile başladı. TKP/ML-MK'nın Ocak Şehitleri ile ilgili yaptığı açıklama okundu. Ardından Sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyon gösterimi alkışlarla beğeni topladı. Rojava komutanlığının yayınladığı ocak şehitleri açıklaması okundu. Genç bir Partizan şiir okumasıyla devam etti etkinlik. Şehit aileleri sahneye davet edilerek düşünceleri alındı ve karanfil takdim edildi.

Salon “Devrim Şehitleri Ölümsüzdür“ „Yaşasın Partimiz TKP/ML“ sloganlarıyla çoşturdu. Anma etkinlikte son olarak kolektif söylenen marşlarla bitirildi.

Etkinliğe devrimci-demokratik güçler de katılarak mesajlarını sundular.

# NEWROZ ATEŞİ TÜM EZİLENLERE İSYAN ÇAĞRISIDIR!

Newroz geçmişin isyancı mirası, bugünü kazanmanın devrimci duruşu ve geleceği kuşatmanın referans basamağıdır. Ezilenler kendi geçmiş mücadelecileri miraslarını, içinden geçtiği dönemde yaşanan haksızlıklara karşı devrimci bir basamak olarak kullanmayı ustaca başarır. Bu mücadele mirasının üzerinden binlerce, yüzlerce yıl geçmiş olsa bile tarihsel bellek olarak onu yaşamında silmez, kıskançlıkla korur ve onun ruhunu benliğinde yaşatır.

Newroz'da böylesi bir tarihsel rol oynamaktadır. Newroz sadece baharın müjdecisi değildir ya da bir geleneksel bayram. Newroz kendini yenilemenin, olanı kabul etmemenin ve değişimin dinamiğini simgeler. Newroz özellikle başta Kürtler ve Ortadoğu halkları için haksızlığa, zulme ve yok saymaya karşı ezilenlerin bir başkaldırı günüdür.

Demirci Kawa'nın gaddar Dehak'a karşı isyanından ve yaktığı ateşle yaptığı çağrıdan ilham alan özel ve anlamlı bir ruhu vardır Newroz'un. Kürt

Ulusal Özgürlük mücadelesi olanı kabul etmeyen halk ışımasını, isyanını bu anlamlı güne kaynaştırmıştır. Geleneksel olarak gizli saklı kutladığı, yok sayılmış inkar edilmiş ulusal kimliğinin parçası olan Newroz'un faşist diktatörlüğe



karşı ezilenlerin bir kılıcına çevirmiştir. Bu kılıç her Newroz kutlamasında Kürt halkının kanı ve canıyla, azmi ve kararlılığıyla, kazanımları ve ileri sıçramasıyla daha da keskinleşmiş, parlamış ve zalime karşı yıkıcı bir güce dönüşmüştür.

Newroz Kürt ulusunun mücadelesinin yarattığı isyan ve kazanımlarla sadece artık onlara mal olmaktan çıkmıştır. Newroz geleneksel bir bayram ve kutlama olma misyonunu çoktan aşmıştır. Newroz artık ezilenlerin mücadelesinin hem bir ilham kaynağı olmuştur, hem de onların ortak mirasının bir parçası.

Bugün Faşist diktatörlük yeni bir Newroz ruhunu kuşanmanın zorunluluğunu ezilenlere dayatmaktadır. OHAL uygulamasıyla ezilen halk kesimlerini nefessiz bırakan bir saldırı kampanyası sürdürmektedir. Yine en çok Kürt ulusunun özgürlük mücadelesi bu saldırıdan nasibini almaktadır.

Çocuk yaşlı, kadın erkek demeksizin ölüm çemberine alınmıştır. Bu ölüm çemberi Sadece T.Kürdistanında değil Rojava'da da söz konusudur. Kürt ulusal kimliği kendi coğrafyasını da, Kürt ulusal önderliği ise İmralı'da yine ağır baskı ve tecrit altındadır. Ve bir kez daha isyan bayrağını daha güçlü dalgalandırma, yükseklere taşıma imkan ve olanakları kendisini mayalamaktadır.

Tüm devrim güçleri, demokratik muhalefet faşist diktatörlüğün en koyu karanlığında boğulmaya çalışılıyor. En ufak muhalefet sokakta, mecliste, seçimlerle ya da örgütlenmeleriyle ya zindanlara atılmakta ya da tümüyle kapatılmaktadır.

Faşizm tüm ezilen halkı "ya faşizmin yanındasındır ya da düşmanınımsındır" noktasında safılaştırılmaktadır. Bu iklimde Başkanlık referandumu ile ezilenleri fiilen uyguladığı ve sonuç ne çıkarsa çıksın uygulayacağı bir sandık oyunu ile taktığı "demokrasi" maskesine ortak etmeye çalışmaktadır.

Tamda bu referandumun öngününde tarihsel bir Newroz gerçekleşecektir. Ve bir kez daha tüm saldırılara, kop koyu karanlığa mahkum edilmeye karşı Newroz ateşi yakma zamanıdır. Newroz ateşi bir kez daha var olana karşı ezilenlerin mücadelesini ısıtacak, sokakları, dağbaşlarını, meydanları doldurarak isyana çağırarak bir çıkış olmalıdır.

Newroz ateşi tamda sandıkların yeniden bir kandırmaca olarak ezilen halk yığınlarının önüne getirildiği bu dönemde bu ateşi KÖRÜKLEYEN, YÜKSELTEN semboller olarak kullanılmalıdır. Newroz ateşinde sandıklar yakılmalı, yok sayılmalı ve sandığa değil kavgaya çağrı sembolü olmalıdır.

Kan uykusundan uyanmanın, daha güçlü bir mücadeleye tutuşmanın, dağbaşlarına yüzümüzü dönmeyenin, meydanları zapt etmenin güçlü çıkışına dönüştürülmelidir NEWROZ.

**NEWROZ isyan ateşidir, isyan ateşini büyütelim!**

**Newroz piroz be!**

**Yaşasın Kürt Ulusunun Özgürce Ayrılma Hakkı!**

**Kahrolsun Faşist Diktatörlük!**

**Yaşasın Halk Savaşı!**

**TKP/ML – MERKEZ KOMİTESİ**

**MART 2017**